

UUSI REFORMAATIO

JUMALAN KANSAN KRISTINOPPI

Väinö Hotti

Reformaatio myös toisella nimellä uskonpuhdistus. Reformaatio on **1500-luvulla Länsi-Euroopassa alkanut liike, joka pyrki oikaisemaan katolisen kirkon opissa näkemiään epäkohtia**. Uskonpuhdistuksen taustalla oli jo kauan jatkunut Paaviuden alennustila sekä levinnyt turmeltuneisuus kirkon piirissä. NETTI

KAIVOT AUKI

”Ja filistealaiset tukkivat kaikki ne kaivot, jotka hänen isänsä palvelijat olivat kaivaneet hänen isänsä Aabrahamin päivinä, ja täyttivät ne mullalla” (1. Moos.26:15).

”Ja lisä kaivatti uudelleen auki ne vesikaivot, jotka hänen isänsä Aabrahamin päivinä olivat kaivetut, mutta jotka filistealaiset olivat Aabrahamin kuoltua tukkineet, ja antoi niille jälleen ne nimet, jotka hänen isänsä oli niille antanut” (1. Moos.26:18).

LUTHER AUKAISI KAIVOT

Katolinen kirkko tukki apostoliset kaivot. Luther avasi ne jälleen. Hänen periaatteensa oli: TAKAISIN RAAMATTUUN!

TÄNÄÄN KAIVOT OVAT TAAS TUKOSSA!

TAKAISIN RAAMATTUUN – TAKAISIN LUTHERIIN!

(nettikuva)

MARTTI LUTHER

1. JUMALA OMPI LINNAMME JA VAHVA TURVA AIVAN, ON MIEKKAMME JA KILPEMME AJALLA VAARAN, VAIVAN SE VANHA VAINOOJA, KAVALA, KAUHEA, ON KIIVAS KIUUKUINEN JA JULMA, HIRMUINEN. VAIN HERRA HÄNET VOITTA.

2. ON TURHA OMA VOIMAMME, VÄÄRYYDEN VALTAA VASTAAN. ME TURMAN VALLAT VOITAMME HERRASSA AINOASTAAN. HÄN, KRISTUS, KUNINGAS, ON VOITONRUHTINAS, LYÖ JOUKOT HELVETIN, NE TALLAA JALKOIHIN, JA VOITON MEILLE SAATTA.

REFORMAATIO

*”Re – formaatio merkitsee kirkon uudistamista siten, että **palataan alkuperäiseen**, verrataan nykytilannetta lähtökohtaan ja katsotaan siitä käsin, missä ollaan menossa...Jos nyt sitten kysymme, mikä tämä ´alkuperäinen`, tämä nykykirkon tilanteen mittapuu, **niin se on luonnollisesti se apostolinen kirkko, jota Uusi testamentti kuvaa...´** anakainoosis` Room.12:2...tarkoittaa uudistumista siten, että palataan alkuperäiseen, verrataan nykytilannetta lähtökohtaan ja sen mukaan korjataan kulkua”* (Perusta 6/90, **Olavi Rimpiläinen**).

1. VANHURSKAUTTAMINEN

*”Tämä omakohtainen usko (fides specialis), jolla kukin uskoo synnit itselleen anteeksiannettavan Kristuksen tähden ja Jumalan lepytetyksi ja sovitetuksi Kristuksen tähden, saavuttaa syntien anteeksiantamuksen ja vanhurskauttaa meidät. Ja koska se katumuksessa, **toisin sanoen kauhistusten keskellä lohduttaa ja rohkaisee sydämet**, se uudestisyntyttää meidät ja tuo Pyhän Hengen, niin että me **sitten kykenemme täyttämään Jumalan lakia, toisin sanoen rakastamaan Jumalaa....”*** (Tunnustuskirjat, s.72).

*”Meidät vanhurskautetaan siis **ainoastaan uskon kautta**, - vanhurskaus käsitettynä siten, että väärästä tehdään vanhurskas (ex iniusto iustum effici) eli että hänet uudestisyntytetään”* (emt. s.76).

*´Mikäli tämä yksi ainoa (vanhurskautusta käsittelevä) uskonkohta pysyy taistelussa puhtaana, sikäli kristikuntakin pysyy puhtaana ja täysin yksimielisenä, **mikäli taas se ei pysy puhtaana, on mahdotonta torjua vähäisintäkään harhaa tai lahkolaisuutta`.. Ja Paavali sanoo erikoisesti tästä kohdasta, että ´vähäinen hapatus hapattaa koko taikinan`** (485).*

Jumalan vaaka

Täällä ajassa ihmiset mittaavat ja punnitsevat toistensa arvoja ja kykyjä. Meille merkitsee paljon lähimmäisen arvio. Kuitenkin meidän tulisi paljon enemmän ajatella, mikä on Jumalan arvio meistä. Vanhurskauttamisessa

ihminen asetetaan JUMALAN VAAKAAN: Vanhurskas = vaa'anhurskas. Vanhurskauttaminen tapahtuu Jumalan tuomioistuimen edessä taivaassa. Jokaisen ihmisen on määrä joutua maanpäällisestä elämästään tilille. Uskovan kohdalla tämä tapahtuu herätyksen aikana, suruttoman oikeudenkäynti on viimeisenä päivänä. Ajassa tapahtuvassa oikeusistunnossa "armo käy tuomion edellä":

"Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi" (Matt.9:6).

Viimeisenä päivänä on vain yksi vaihtoehto: tuomio.

Vanhurskauttamisoppi on Lutherilla keskeinen: *"Jos näet vanhurskauttamisopista luovutaan, siinä samalla silloin luovutaan koko kristillisestä opista"* (Martti Luther, Galatalaiskirjeen selitys, s.23).

(nettikuva)

"Ja tämä on kirjoitus, joka on tuonne kirjoitettu: 'Mene, mene, tekel, ufarsin'. Ja tämä on sen selitys: mene merkitsee: Jumala on laskenut sinun valtakuntasi luvun ja on tehnyt siitä lopun. Tekel: **sinut on vaa'alla punnittu ja köykäiseksi havaittu. Peres: sinun valtakuntasi on pirstottu ja annettu meedialaisille ja persialaisille"** (Dan.5:25-28).

"Vanhurskauttamisoppia on siis – niinhän minä usein muistutan – huolellisesti opittava. Siihenhän sisältyvät kaikki muut uskonoppimme kohdat, ja kun se pysyy turmeltumattomana, pysyvät muutkin turmeltumattomina" (emt.s.339).

Koko kristillinen oppi halvaantuu, jos vanhurskauttaminen syrjäytetään:

"Jos näet vanhurskauttamisoppi on lamassa, on kaikki lamassa" (42).

Aikamme lama on pitkälti VANHURSKAUTTAMISOPIN LAMAA!

Asemanmuutos

Tämä on oleellinen vanhurskauttamiseen liittyvä asia. Ei ole kyseessä vähäinen ”hienosäätö”, vaan radikaali ja monessa mielessä mullistava asia. **Ilman vanhurskauttamista ei ole mitään todellista kristinuskoa!**

1. Yhteyden solmiminen Jumalan kanssa.

Syntiinlankeemuksessa ihmisen yhteys Jumalaan katkesi totaalisesti. Jeesuksen ristinkuolema korjasi tämän vaurion. Vanhurskauttamisessa tämä ansio tulee yksityisen syntisen osaksi.

2. Yhteys lähimmäiseen.

Lankeemus katkaisi samanaikaisesti sekä pystysuoran (**vertikaalin**) että vaakasuoran (**horisontaalisen**) yhteyden. Jeesuksen kuolemassa nämä molemmat ennallistettiin. Siellä, missä vanhurskauttaminen on voimassa, sekä yhteys Jumalaan että lähimmäiseen toimii.

3. Kuoleman voittaminen. Kuolema oli vakava lankeemuksen seuraus:

”Niin vaimo vastasi käärmeelle: ”Me saamme syödä muiden puiden hedelmiä paratiisissa, mutta sen puun hedelmästä, joka on keskellä paratiisia, on Jumala sanonut: ’Älkää syökö siitä älkääkö koskeko siihen, **ettette kuolisi**’” (1. Moos.3:2,3).

Jeesus voitti ”kuolemallaan kuoleman”:

”Jeesus sanoi hänelle: ”Minä olen ylösnousemus ja elämä; joka uskoo minuun, se elää, vaikka olisi kuollut. **Eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole.** Uskotko sen?” (Joh.11:25,26).

Vanhurskauttamisen myötä ihminen siirtyy ”kuolemasta elämään”.

4. Vihan alta armon alle.

Synnin tähden ihminen joutui Jumalan vihan alle. Vanhurskauttamisessa tapahtuu ”sovinnon solmiminen”:

”Sillä hän on meidän rauhamme, hän, joka teki molemmat yhdeksi ja **purki erottavan väliseinän, nimittäin vihollisuuden**” (Ef.2:14).

”Sillä Jumala oli Kristuksessa ja **sovitti maailman itsensä kanssa** eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan, ja hän uskoi meille sovituksen sanan. Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläinä, ja Jumala kehottaa meidän kauttamme. Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa. Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähtemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi” (2. Kor.5:19-21).

Aloitus tapahtuu oikeustoimella; näin on Jumala säätänyt. Taivastiellä ei päästä alkua pitemmälle ennen kuin suhde Jumalaan on saatu kuntoon; oikotietä ei ole! Syntiinlankeemuksessa tämä suhde katkesi ja nyt se on saatava korjatuksi. Muutoin ei autuuden asia edisty: Kutsu oikeussaliin:

”Tee siis sovinto ja elä rauhassa hänen kanssaan, niin saavutat onnen” (Job 22:21).

”Niin **tulkaa, käykäämme oikeutta keskenämme**, sanoo Herra. Vaikka teidän syntinne ovat veriruskeat, tulevat ne lumivalkeiksi; vaikka ne ovat purppuranpunaiset, tulevat ne villanvalkoisiksi. Jos suostutte ja olette kuuliaiset, niin te saatte syödä maan hyvyttä; **mutta jos vastustatte ja niskoittelette, niin miekka syö teidät**. Sillä Herran suu on puhunut” (Jes.1:18-20).

Ihminen pelkää oikeustoimia. Syyllinen ihminen karttaa Jumalaa! Hän haluaa löytää helpomman vaihtoehdon. Luonnostaan jokainen ihminen on *etsintäkuulutettuna* paossa Jumalaa – Jumala näkee paljon vaivaa saadakseen ihmisen kiinni vastaamaan teoistaan! Jumalan rakkaus laittaa hänet etsimään tuhlaajapoikaa ja -tyttöä: Luuk.15:11-32.

”Hän vastasi: ”Minä kuulin sinun askeleesi paratiisissa ja **pelkäsin**, sillä minä olen alasti, ja sen tähden **minä lymysin**” (1.Moos.3:10).

”Mutta tämä on tuomio, että valkeus on tullut maailmaan, ja ihmiset **rakastivat pimeyttä** enemmän kuin valkeutta; sillä heidän tekonsa olivat pahat. Sillä jokainen, joka pahaa tekee, vihaa valkeutta **eikä tule valkeuteen, ettei hänen tekojansa nuhdeltaisi**” (Joh.3:19-20).

Jumala vanhurskauttaa jumalattoman. Toisaalta: Jumala vanhurskauttaa ”jopa jumalattoman”; toisaalta: Jumala vanhurskauttaa ”vain jumalattoman”.

”mutta joka ei töitä tee, vaan uskoo häneen, joka **vanhurskauttaa jumalattoman**, sille luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi” (Rom.4:5).

Petollinen sananjulistaja asettuu syntisen (ja synnin) puolelle; väärää rakkautta! Lihallisessa mielessään hän haluaa leventää ahdasta porttia ja – laventaa kaitaa tietä. Tässä hän kuitenkin tekee ”karhun palveluksen” syntiselle. Populismi johtaa POSITIIVISEEN EVANKELIUMIIN ja – helvettiin!

Lain saarna tekee jumalattomaksi:

”sen tähden, ettei mikään liha tule hänen edessään vanhurskaaksi lain teoista; sillä **lain kautta tulee synnin tunto**” (Rom.3:20).

”Mutta laki tuli väliin, **että rikkomus suureksi tulisi**” (Rom.5:20).

VANHURSKAUTTAMINEN LUO YHTEYDEN

Synty automaattinen yhteys Jeesukseen ja Jumalaa:

”Sinä päivänä te ymmärrätte, että minä olen Isässäni, ja että te olette minussa ja minä teissä... Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: ”Jos joku rakastaa minua, niin hän pitää minun sanani, ja minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen tykönsä ja **jäämme hänen tykönsä asumaan**” (Joh.14:20,23).

Synty yhteysrinki, jonka synty oli hävittänyt. Tällöin synty **orgaaninen**, saumaton yhteys näiden kaikkien kolmen kesken: JUMALA, JEESUS, KAIKKI USKOVAT Tämän kaiken saa aikaan vanhurskautuminen”!

”Ja sen kirkkauden, jonka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille, että he olisivat yhtä, niin kuin me olemme yhtä - minä heissä, ja sinä minussa - **että he olisivat täydellisesti yhtä**, niin että maailma

ymmärtäisi, että sinä olet minut lähettänyt ja rakastanut heitä, niin kuin sinä olet minua rakastanut” (Joh.17:22,23).

Uskovien keskinäinen yhteys toteutuu Jeesuksen kautta:

”sillä me olemme kaikki **yhdessä Hengessä** kastetut yhdeksi ruumiiksi, olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, ja kaikki **olemme saaneet juoda samaa Henkeä**” (1.Kor.12:13).

Tapahtuu yhteys uskovien ja Jeesuksen välillä - samoin myös toteutuu uskovien keskinäinen yhteys:

”Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, **se kantaa paljon hedelmää**; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä” (Joh.15:5).

*”Kun ollaan Kristuksessa niin ei vain häntä lähellä, vaan myös kaikkia niitä, jotka ovat hänessä. **Totisen viinipuun oksat eivät ole vain rungon yhteydessä, vaan toistensakin**” (Niilo Tuomenoksa, Valkoiset synnit, s.78).*

(nettikuva)

(nettikuva)

UUDESTISYNTYMISESSÄ SAADAAN UUSI SYDÄN; SAMALLA SYNTYY UUSI LAPSI JUMALAN PERHEESEEN!

2. PARANNUS

*”Nämä molemmat, **pelkoon saattaminen ja pelkoon saatettujen vanhurskautus** ja eläväksi tekeminen ovat ne Jumalan pääasialliset teot, joita hän ihmisissä toteuttaa. **Koko Raamattu jakautuu näiden molempien tekojen mukaan**” (146).*

*”Näin siis oikea parannus alkaa. Siinä ihmisen täytyy kuulla tällainen tuomio: **Kaikki te olette tyhjää täynnä, olette joko julkisyntisiä tai pyhiä; muuksi teidän kaikkien muuttua täytyy ja toisin tehdä kuin nyt olette ja teette, olitte sitten keitä tai kuinka suuria, viisaita, mahtavia ja pyhiä hyvänsä: tässä kukaan ei ole vanhurskas**” (256).*

*”Samoin Jesajan kirjan 28. luvussa: ‘Herra kiivastuu tehäksensä oudon työnsä.’ Hänen outo työnsä on olemassa sen tähden, että hän toimittaisi oman tekonsa. **Profeetta nimittää Jumalan oudoksi työksi sitä, että hän kauhistaa, sillä Jumalan omaa työtä on eläväksi tekeminen ja lohduttaminen; mutta hän kauhistaa – profeetta sanoo – siinä tarkoituksessa, että lohdutukselle ja eläväksi tekemiselle tulisi tilaa, sillä **suruttomat sydämet ja ne, jotka eivät opi tuntemaan Jumalan vihaa, pitävät halpana lohdutuksen**” (145,146).***

3. LAKI JA EVANKELIUMI

Kysymys laista ja evankeliumista on tänään yhtä ajankohtainen kuin 1500 – luvullakin. Aikamme on pitkälti antinomistinen. Raamatullinen parannussaarna on äärimmäisen harvinainen: **”ja että parannusta syntien anteeksi saamiseksi on saarnattava hänen nimessään kaikille kansoille, alkaen Jerusalemistä”** (Luuk.24:47).

(nettikuva)

JOHANNES AGRICOLA
20.4.1494 – 22.9.1566

”Luther sanoi, että kukaan paaveista ei ole häntä kiusannut niin paljon kuin Agricola (Johannes). Agricola väitti, että katumusta ei synnytä laki, vaan evankeliumi, joten kristillisessä kirkossa ei sovi lainkaan saarnata lakia. ‘Kymmenen käskyä kuuluu raastupaan eikä saarnastuoliin. Kaikki ne, jotka ovat tekemisissä Mooseksen kanssa, menevät varmasti perkeleen huomaan. Hirteen Mooseksineen!’ (53).

”Saatana... synnyttää...niiden lahkosuunnan, jotka opettavat, että kymmenen käskyä olisi seurakunnasta poistettava ja ettei ihmisiä saa pelottaa lailla, vaan suloisesti kehottaa Kristuksen armolla” (Gal. kirj. sel., s.12).

”Se lain käyttö on siis kaikkein parhain, kun näet lakia osataan viljellä siinä määrin, että se nöyryyttää ja panee janoamaan Kristusta” (emt,s.396).

”Samoin lakikin oikeassa käytössä ollessaan muitta mutkitta paljastaa synnin, saa aikaan vihaa, syyttää, saattaa kauhuun ja vie mielet epätoivon partaalle. (Tämä on lain varsinainen käyttö,) ja tähän lain (pitää) pysähtyä” (376)

”Kun Herramme ja Mestariimme Jeesus Kristus sanoo: Tehkää parannus jne., niin **hän tahtoo, että uskovaisen koko elämä on oleva parannusta**” (Luther, 1. teesi, 1517).

”Lain varsinaisena tehtävänä onkin saada meistä synnalaisia, nöyryyttää ja tappaa meitä, viedä meitä helvettiin ja riistää meidät putipuhtaiksi, mutta siinä tarkoituksessa, että tulisimme vanhurskaiksi, meidät korotettaisiin ja tehtäisiin eläviksi, vietäisiin taivaan korkeuksiin ja saisimme omaksemme kaiken. Se siis ei tapa vain tappaakseen, vaan se **tappaa elämäksi**” (413).

”Luther sanoo, että kirkossa sekä laki että evankeliumi on pidettävä voimassa ja saarnattava; evankeliumi edellyttää lakia ja on ilman sitä tarkoitukseton. Jos lakia halveksitaan, ei evankeliumikaan puhtaana pysy. Jos lain kimppuun hyökätään vaikka evankeliumin kunnian tähden, niin evankeliumi siitä enemmän kärsii” (Tunnustuskirjat, s.52).

”Sokeuksien sokeutta on, Luther kirjoittaa, että ei tahdota saarnata lakia ilman ja ennen evankeliumia. Kuinka on mahdollista saarnata syntien anteeksiantamusta, ellei sitä ennen ole olemassa mitään syntejä?” (54).

”Me uskomme...että lainsaarnaa ei ole ahkerasti harjoitettava ainoastaan epäuskoisten ja katumattomien parissa, vaan myös...uskon kautta vanhurskautettujen parissa”, perustellen tätä kantaa seuraavasti: ”Vaikka

nämä näet ovatkin uudestisyntyneitä ja mielensä hengessä uudistuneita, ei uudestisyntymä ja uudistus kuitenkaan tässä elämässä ole täydellinen” (Pieper, Dogmatiikka, s.483 / Yksimielisyyden ohje).

”Rooman kirkolle on lain ja evankeliumin sekoittaminen tarpeen, jotteivat ihmiset pääsisi varmuuteen armosta ja autuudesta, **mikä tekisi lopun paavin valtakunnasta**” (487).

4. UUDESTISYNTYMINEN

Vanhurskauttaminen tapahtuu Jumalan tykönä taivaassa. Tästä taas seuraa syntisen sydämessä maan päällä UUDESTISYNTYMINEN.

”Uudestisyntymä taas tapahtuu uskon kautta parannuksessa” (Tunnustuskirjat, s.123).

*”Tämä usko seuraa omantunnon kauhuja, se voittaa ne ja antaa omalletunnolle levon. Tämä usko käsityksemme mukaan vanhurskauttaa ja uudestisyntyyttää **vapauttamalla kauhuista ja synnyttämällä sydämeen rauhaa, iloa ja uutta elämää**”* (emt. s.147).

Vanhurskauttaminen uudestisyntyyttää.

Taivaassa tapahtuneen ”tuomiotoimen” seurauksena tapahtuu maan päällä syntisen sydämessä ”automaattisesti” uudestisyntyminen. Ilman vanhurskauttamista ei kukaan voi uudestisyntyä! **Meidän tarvitsee huolehtia ainoastaan VANHURSKAUTTAMISESTA; se on perusasia!**

”Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa” (Joh.3:3).

Kivulias tapahtuma; kivutonta syntymää ei kuitenkaan ole!

”Kun vaimo synnyttää, on hänellä murhe, koska hänen hetkensä on tullut; mutta kun hän on synnyttänyt lapsen, ei hän enää muista ahdistustaan sen ilon tähden, että ihminen on syntynyt maailmaan” (Joh.16:21).

”Sillä Jumalan mielen mukainen murhe saa aikaan parannuksen, joka koituu pelastukseksi ja **jota ei kukaan kadu**; mutta maailman murhe tuottaa kuoleman” (2. Kor.7:10).

5. 6. ASKELTA PYHITYKSEEN

1) Vanhurskauttaminen

”Koska me siis olemme **uskosta vanhurskaiksi tulleet**, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta” (Room.5:1).

”Paljoa enemmän me siis nyt, kun **olemme vanhurskautetut hänen veressään**, pelastumme hänen kauttansa vihasta” (Rom.5:9).

2) Uudestisyntyminen

”Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa” (Joh.3:3).

3) Jeesus on pyhityksemme:

”Hänen päivinensä pelastetaan Juuda ja Israel asuu turvassa. Ja tämä on hänen nimensä, jolla häntä kutsutaan: **'Herra on meidän vanhurskautemme'**” (Jer.23:6).

4) Hyvä puu

”Heidän hedelmistään te tunnette heidät. Eihän orjantappuroista koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita? Näin **jokainen hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, mutta huono puu tekee pahoja hedelmiä**. Ei saata hyvä puu kasvaa pahoja hedelmiä eikä huono puu kasvaa hyviä hedelmiä” (Matt.7:16-18).

5) Samaistuminen Kristukseen kasteen kautta hänen kuolemassaan ja ylösnousemuksessaan

”Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo suureksi tulisi? Pois se! Me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, kuinka me vielä eläisimme siinä? Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut

Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut? **Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niin kuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman. Sillä jos me olemme hänen kanssaan yhteen kasvaneita yhtäläisessä kuolemassa, niin olemme samoin myös yhtäläisessä ylösnousemuksessa”** (Rom.6:1-5).

6) Jeesuksen katseleminen

”me katselimme hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä; ja hän oli täynnä armoa ja totuutta” (Joh.1:14).

”Mutta me kaikki, jotka peittämättömin kasvoin katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, **muutumme saman kuvan kaltaisiksi kirkkaudesta kirkkauteen, niin kuin muuttaa Herra, joka on Henki”** (2. Kor.3:18).

6. USKO

*”Se usko, josta me puhumme, tulee näkyviin parannuksessa (poenitentia), toisin sanoen, **se syntyy omantunnon kauhistuksissa, tämän tuntiessa meidän synteihimme kohdistuvan Jumalan vihan ja etsiessä syntien anteeksiantamusta ja synnistä vapautumista”** (Tunnustuskirjat, s.85).*

*”**Mehän emme puhu tyhjistä tiedosta, sellaisesta, joka perkeleilläkin on, vaan sellaisesta uskosta, joka tarjoaa vastuksen omantunnon kauhistukselle ja rohkaisee ja lohduttaa pelkoon saatetut sydämet”** (emt, s.101).*

*”**Siitä uskosta... joka ei synny ilman ihmissydämessä tapahtuvaa ankaraa kamppailua”** (112).*

*”**Tämä usko seuraa omantunnon kauhuja, se voittaa ne ja antaa omalletunnolle levon”** (147).*

”Usko taas ei pysy niissä, jotka viettävät syntistä elämää, kadottavat Pyhän Hengen ja työntävät luotaan parannuksen” (500).

”Lisäksi sanomme vielä, että usko on väärä, ei oikea, ellei sen seurauksena ole hyviä tekoja” (267).

*”Me opetamme, että **evankeliumi vaatii uskon varmuutta**. Vastustajat jättävät omantunnot epävarmoiksi, kahden vaiheille. Omantunnon ihmiset eivät kuitenkaan voi tehdä mitään uskossa alati epäillessään, onko heillä anteeksiantamus... Näin koko elämä on vailla Jumalaa, vailla todellista Jumalan palvelemista. Juuri tästä Paavali sanoo: **’Kaikki, mikä ei ole uskosta, on syntiä’**. Ja ollessaan alituisesti tällaisessa epävarmuudessa he eivät koskaan pääse kokemaan, mitä usko on” (152).*

*”Se usko, josta me puhumme, tulee näkyviin parannuksessa (poenitentia), toisin sanoen, **se syntyy omantunnon kauhistuksissa**, tämän tuntiessa meidän synteihimme kohdistuvan Jumalan vihan ja etsiessä syntien anteeksiantamusta ja synnistä vapautumista” (Tunnustuskirjat, s.85).*

*”**Mehän emme puhu tyhjästä tiedosta, sellaisesta, joka perkeleilläkin on**, vaan sellaisesta uskosta, joka tarjoaa vastuksen omantunnon kauhistukselle ja rohkaisee ja lohduttaa pelkoon saatetut sydämet” (emt. s.101).*

*”Pyhienkin on vaikea säilyttää tätä uskoa... mutta se syntyy meissä... silloin, kun **pelkoon saatetut sydämet** saavat kuulla evankeliumin ja saavat lohdutuksen” (182).*

*”Usko tulee siis Jumalan sanan kuulemisesta, **kun se sekoittamattomana ja puhtaasti saarnataan**” (564).*

”Lisäksi sanomme vielä, että usko on väärä, ei oikea, ellei sen seurauksena ole hyviä tekoja” (267).

*”Me opetamme, että **evankeliumi vaatii uskon varmuutta**. Vastustajat jättävät omantunnot epävarmoiksi, kahden vaiheille. Omantunnon ihmiset eivät kuitenkaan voi tehdä mitään uskossa alati epäillessään, onko heillä anteeksiantamus... Näin koko elämä on vailla Jumalaa, vailla todellista*

Jumalan palvelemista. Juuri tästä Paavali sanoo: 'Kaikki, mikä ei ole uskosta, on syntiä'. Ja ollessaan alituisesti tällaisessa epävarmuudessa he eivät koskaan pääse kokemaan, mitä usko on" (152).

HENKI JA SANA

(nettikuva)

NILS FREDRIK WISLÖFF
16. 8. 1904 - 17. 9. 1986

"Hengen miekka on Jumalan sana!"

Ilman Sanaa Henki on kuin aseeton sotilas. Henki on toiminnassaan sitoutunut Sanaan.

"Sana on vaunut, joilla Jumala kulkee"

(Scriver).

Ei ole suoraa tietä ihmisestä Jumalaan. "Ei kukaan tule tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani" (Joh.14:6).

Tie kulkee Kristuksen kautta – ja Kristuksen me opimme tuntemaan vain Sanan kautta."

Kristityn tie Jumalan luo on toinen kuin mystikon tai uskonnollismielisen ihmisen. Nämä yrittävät saada ihmisen sisimmässä olevat uskonnolliset kielet ja maailmankaikkeuden jumalallisen musiikin soimaan yhteen ...

*Moni ihminen hakeutuu luontoon kohdatakseen siellä Jumalan Luojan omassa temppelissä. Kuusien huminassa, tunturien äänettömällä lumisella laella, myrskyisellä merellä he kuulevat Jumalan väkevän puheen voimakkaampana, pyhempänä ja puhtaampana kuin kirjasta luettuna – olkoonpa tämä kirja vaikka **Raamattu**.*

He syventyvät pyhään mietiskelyyn yksinäisyydessä. He kääntävät sielunsa korvan sisäänpäin ja kuuntelevat ääneti. Nyt saa Jumala puhua. Ja hän puhuu. Sama Jumala, joka on hiljaisina hetkinä puhunut Buddhalle, Sokrateelle, Kristukselle ja monen monille kuunteleville korville, sama Jumala puhuu nyt hänelle. Suoraan, ilman välittäjiä ...

*Mutta Sanassa Jumalan ääni kuuluu **ulkoapäin**, Henki tarttuu miekkaansa ja ryhtyy aseistautuneena toimintaan.*

*Sanat eivät jää kuolleiksi kirjaimiksi. Niistä tulee elävää puhetta. Siitä minkä hän on moneen kertaan lukenut ja osaa lapsesta asti ulkoa – mikä on ollut hänelle vain läksyä ja tietoa – siitä tulee Jumalan sanoma hänelle. **Henki avaa hänen silmänsä, hän näkee sellaisiin syvyyksiin, joiden olemassaoloa hän ei ole ennen aavistanutkaan** – hän näkee sisälle evankeliumin rikkauteen. Sana tulee voimaksi! Se antaa voiton ja rohkeuden.. Pelottomana ja iloisena hän sulkee taas kirjan. Jumala on puhunut. Hän tietää sen. **Sanassa hän on kohdannut elävän Jumalan ...***

***”Jos luet kuunnellen sanaa synnistä ja armosta, tarjoutuu Raamattu omalletunnollesi huolimatta maailman ja järjen vastaväitteistä, ja sinä olet kokeva, että koko Raamattu on Jumalan hengen täyttämä ja pystyy opettamaan, vakuuttamaan, ohjaamaan ja kasvattamaan vanhurskauteen”** (Martinsen).*

*Niinpä kristittyjen Jumala tunnetaan maailmassa vain sikäli kuin hänen sanansa tunnetaan. **"Kuinka he voivat uskoa siihen, josta eivät ole kuulleet? Ja kuinka he voivat kuulla, ellei ole julistajaa?"** (Room.10:14).*

*Tietenkin voi tätä vastaan esittää Paavalin sanan Room.1:19-20, jossa hän puhuu pakanoista: **se, mikä Jumalasta voidaan tietää, on ilmeistä heidän keskuudessaan; sillä Jumala on sen heille ilmoittanut. Sillä hänen näkymätön olemuksensa, hänen iankaikkinen voimansa ja jumalallisuutensa, ovat, kun niitä hänen teoissansa tarkataan, maailman luomisesta asti nähtävinä, niin etteivät he voi millään itseänsä puolustaa.”** ... – Mutta **pelastamaan** tämä luonnollinen tieto Jumalasta ei riittänyt. He eivät tunteneet Jumalaa sellaisena kuin hän todella on. Luonnosta ei siinä ollut välittäjäksi. Tosi Jumala opitaan tuntemaan vasta Jeesuksessa Kristuksessa.*

Hengen miekka on Jumalan sana. Yhtä pitkälle kuin Sanan miekka ulottuu, ulottuu Henkikin. Samassa määrin kuin Sana tunnetaan, tunnetaan

Jumala. Mitä syvemmälle Sanaan päästään, sitä lähempänä Jumalaa ollaan.

Sanalla on ulkoinen puolensa. Sitä osaavat kaikki lukea. Jokainen halukas osaa tutkia Raamattua. Mutta Sanalla on myös **sisäpuolensa**. Sen me näemme vasta Hengen elämää antavassa valossa. Tunnen Sanaa yhtä paljon kuin olen saanut nähdä sitä sisäpuolelta kokiessani todeksi Hengen puheen. Silloin tulee kirjaimista henki ja sanoista elämä ja Jumalan kirjoitetusta sanasta elävää puhetta minulle ...

Mutta ei koskaan Sanan **ulkopuolelle!** Tämä on totuus, että Hengen miekka on Jumalan sana – että Jumalan Henki on liittoutunut Sanan kanssa – turvaa parhaiten seurakunnan kaikelta raiteista luisumiselta, joka voisi viedä kohti kielteisyyttä ja omatekoista uskonnollisuutta tai hurmahenkisyyttä ja tai hurmahenkisyyttä ja mystiikkaa.

Raamattu on kristillisen seurakunnan ainoa auktoriteetti. Eivät omat kokemuksemme, ei uskonnollinen näkemysemme, ei kristillinen arvostelukykyämme, eivät järkemme perustelut vaan **Sana** ratkaisee, mikä on oikein ja totta. Kun Sana on puhunut, täytyy Jumalan seurakunnan alistua ja totella.

Jos tahdot saada selville hyvän ja pahan välisen eron: mikä on syntiä ja mikä oikein – ota ja lue! Jos haluat kuulla Hengen puhetta, avaa Raamattusi ja lue. **Jos haluat tietää, mikä on totuus, kysy mitä siinä on kirjoitettuna”** (Fredrik Wislöff, Minä uskon Pyhään Henkeen, ss.25-30).

7. HYVÄT TEOT

”Rakkauden ja tekojen täytyy kuitenkin seurata uskoa... mutta pois kyllä suljetaan luottamus rakkauden eli tekojen ansioon” (76).

*”Jaakob puhuu näet **ainoastaan niistä teoista, joita usko saa aikaan**”* (101).

*”Jumalalle otollisia ovat siis ne almut (hyvät teot), jotka ovat sovituksen tai oikeammin vanhurskautuksen seurauksena, **mutta eivät ne, jotka edeltävät sitä...** meidän on yhdistettävä usko ja hedelmät; niin tässäkin*

almusta puheen ollen on sanottava, että uusi elämä kokonaisuutena pelastaa” (107).

”Emme me täytä lakia emmekä voikaan sitä täyttää, **ennen kuin olemme sovitetut Jumalan kanssa, vanhurskautetut ja uudestisyntyneet**” (122).

”Todellisen uskon – mikäli siis usko ei ole kuollut, vaan elävä – seurauksena ovat varmasti ja epäilemättä hyvät teot **ikään kuin hyvän puun hedelminä**” (426).

”Todelliset hyvät työt eivät myöskään synny omien luonnollisten voimien varassa, **vaan vasta siten, että henkilö itse uskon kautta on sovitettu ja Pyhän Hengen kautta uudistettu eli, niin kuin Paavali puhuu, on uudesti luotu Kristuksessa hyviä töitä varten**” (496).

”Mitä tulee siihen väitteeseen, että hyvät teot muka olisivat vahingolliset autuuden saavuttamiseksi, me annamme seuraavan selvän selityksen. **Jos joku tahtoo kytkeä hyvät teot vanhurskautuksen uskonkohtaan, perustaa vanhurskautensa ja autuudenturvansa niille, siten ansaitakseen Jumalan armon ja sen kautta tullakseen autuaaksi, me emme vastaa itse, vaan itse Paavali sanoo sen Filippiäiskirjeen 3. luvussa, siinä sen kolmesti toistaen, että sellaiselle ihmiselle hänen tekonsa eivät ainoastaan ole hyödyttömät, vaan jopa vahingolliset. Syy ei ole hyvissä teoissa sinänsä, vaan siinä väärässä luottamuksessa, joka vastoin Jumalan nimenomaista sanaa tekoihin perustetaan**” (501).

8. SAKRAMENTIT

”Ne **vaativatkin uskoa**, ja niitä käytetään oikein silloin, kun ne uskossa otetaan vastaan ja niillä uskoa vahvistetaan” (29).

”Isoa kirkonkirousta, niin kuin paavi sitä nimittää, me pidämme pelkästään maallisena rangaistuksena; se ei siis koske meitä, seurakunnan palvelijoita. Sen sijaan vähä, toisin sanoen oikea kristillinen kirkonkirous, tietää sitä, **että julkisilta, uhmamielisiltä syntisiltä evätään pääsy sakramentille ja muuhun seurakunnalliseen yhteyteen, kunnes nämä itsensä parantavat ja karttavat syntiä**” (Tunnustuskirjat, s.265).

*”Ne, jotka opettavat sakramenttien arvoa ja hyötyä, puhuvat siitä niin, että kehottavat kansaa usein käyttämään sakramenteja... **Lisäksi julistetaan rikollisia ja halveksijoita koskeva sakramenttien käyttämiskiello.** Näin menetellään sekä evankeliumin että vanhojen kirkollisten määräysten nojalla” (138).*

*”Kukaan ei kykene sanoin ilmaisemaan, kuinka määrättömän väärinkäytön moinen hurja käsitys, että ulkonainen teko hyödyttää, kunhan se vain suoritetaan (ex opere operato), ilman nauttijan oikeaa mielentilaa, on synnyttänyt... Augustinus päinvastoin sanoo, että **usko sakramenttia käytettäessä vanhurskauttaa, ei sakramentti sinänsä**” (171).*

*”Se (evankeliumi) ei anna vain yhtä neuvoa ja apua syntiä vastaan, sillä **Jumala on armossaan ylenpalttisen rikas.** Ensiksikin Jumala tekee sen suullisen sanan välityksellä, jossa julistetaan syntien anteeksiantamusta koko maailmassa. Tämä on evankeliumin varsinainen virka. Toiseksi kasteen välityksellä. Kolmanneksi alttarin pyhän sakramentin välityksellä. Neljänneksi avaintenvallan sekä myös **per mutuum colloquium et consolationem fratrum** (veljien keskinäisen keskustelun ja lohduttamisen välityksellä) - Matteuksen evankeliumin 18. luku: ‘Missä kaksi tahi kolme on kokoontunut`jne.’” (262).*

9. KASTE

”Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu; mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen” (Mark.16:16).

*”Kaste on autuutta varten **välttämätön**” (Tunnustuskirjat, s.135).*

*”Pelastus **tarjotaan** kasteen yhteydessä” (emt. s.136).*

*”Jos kasteesta **poistetaan sana,** se on aivan samaa vettä kuin keittämistä varten palvelijattaren käyttämä vesi” (389).*

*”**Usko yksin** tekee ihmisen kelvolliseksi ottamaan hyödyksensä vastaan tämän autuutta-antavan jumalallisen veden. Kun autuus näet noilla sanoilla veden ohella ja kanssa tässä tarjotaan ja luvataan, **se voidaan***

vastaanottaa yksinomaan siten, että me sen sydämestä uskomme. Uskotta se ei lainkaan hyödytä, niin jumalallinen ja ylen runsas aarre kuin se itsessään onkin” (390).

”Kasteessa tuodaan jokaiselle oven eteen aarre” (391).

”Kaste on kyllä oikea, mutta minä valitettavasti en sitä oikein omistanut” (393).

*”Kaste on oikea, kunhan vain sana on veden ohella, vaikkei siihen usko liittyisikään. Minun uskoni näet ei perusta kastetta, vaan se vastaanottaa kasteen. Kaste siis ei muutu vääräksi, vaikkakaan sitä ei oikealla tavalla omisteta ja käytetä, koskapa se, niin kuin sanottu, ei ole sidottu meidän uskoomme, vaan sanaan... **Sillä vaikka lapset, niin kuin sanottu, eivät uskoisikaan, mikä kuitenkin ei pidä paikkaansa, niin kuin vastikään todistettiin, olisi kaste sittenkin oikea, eikä heitä kukaan saa mennä toistamiseen kastamaan”** (392).*

*”Lapsenkaste on Kristukselle otollinen; sen todistaa riittävästi hänen oma tekonsa, se nimittäin, että **Jumala monista tällä tavoin kastetuista tekee pyhiä ja on antanut heille Pyhän Hengen...** Mutta ellei lastenkaste olisi Jumalalle otollinen, hän ei antaisi ainoallekaan niistä Pyhää Henkeä” (392).*

Käännetty englannista-Øivind Andersen on norjalainen filologi. Hän syntyi Oslossa ja suoritti dr.philosin tutkinnon. tutkinto vuonna 1976 opinnäytetyöllä Paradeigmata. Beiträge zum Verständnis der Ilias. [Wikipedia \(englanti\)](#)

LAPSIKASTE JA UUDESTISYNTYMINEN

Øivind Andersen (norjalainen)

*”Tosin näemme Uudesta testamentista, että monet pääsivät Jeesuksen yhteyteen kasteen kautta, **kun he tulivat samanaikaisesti uskoon. Mutta***

*näemme myös, että **jotkut tulivat Jeesuksen yhteyteen ennen kuin heidät oli kastettu tulemalla uskoon sen sanan kautta, jonka he kuulivat heille julistettavan** (Apt.10:43-44). Heille kasteesta tuli vahvistus sille, mitä he jo uskon kautta olivat ottaneet vastaan...”*

*”Pitäisi ilman muuta olla selvää kaikille, että **Room.6:3-4** ei ole kirjoitettu meille yleiseksi kasteopetuksiksi. Koko asiayhteys osoittaa tarpeeksi selvästi, että **tässä puhutaan vain uskoville** ihmisille muistutukseksi heille jostakin aivan määrätystä asiasta heidän kasteensa yhteydessä. Siksi tämä sana voidaan sovittaa vain jo uskossa oleviin...”*

*”Kasteen armoksi` kutsuttu ei ole jotakin uudenlaista armoa. **On olemassa vain yhdenlaista armoa: Jumalan armoa Jeesuksessa Kristuksessa...**”*

*”Merkitseekö tämä sitä, että Jeesuksen nimeen kastettavat syntyvät uudesti ja tulevat Jumalan yhteyteen?...Tämä ei voi olla oikein Uuden testamentin mukaan...**Vain silloin jos he todella uskovat!** Jos on kysymyksessä aikuiset ihmiset, edellyttää kaste kääntymistä Jeesuksen puoleen ja henkilökohtaista uskonsa tunnustamista Häneen. **Lapsena kastetun henkilön on välttämätöntä tulla henkilökohtaiseen, varmaan uskoon Jeesukseen...**”*

*”**Ilman henkilökohtaista uskoa Jeesukseen kaste ei vaikuta mitään.** Puhuminen ´salatusta kasteenarmosta` sen kohdalla, joka on kastettu, mutta ei uskossa Jeesukseen, **on vain harhaanjohtamista.** Kaste merkitsee yksinomaan jatkuvaa velvoitusta kääntyä sellaiselle, joka ei elä Jeesuksen kanssa... Kastetun, mutta ei uskovain ihmisen tilaa, voitaisiin siis luonnehtia näin: **Hänelle kuuluu koko pelastus. Mutta hän ei omista sitä...**”*

”Kasteen armon julistaminen on samaa kuin Kristuksen julistaminen! Se ei merkitse puhumista kastetuille heidän kastamisestaan! Joku voi puhua kasteesta koko elämänsä ajan, ja muistuttaa ihmisille että heidät on kastettu, julistamatta kertaakaan kasteen liittoa. Ihmisiä muistutetaan välikappaleesta, eikä Hänestä, jota varten välikappale on tarkoitettu. Joka

sitä vastoin julistaa Kristusta, julistaa kasteen liittoa - vaikka hän ei mainitsisi sanaakaan kasteesta. Kun julistus saa johtaa kastetun ihmisen kääntymykseen ja uudestisyntymiseen uskon kautta Jeesukseen, silloin - ja vain silloin - saarnamies on saanut johtaa kastetun ihmisen ´ kasteen liittoon`” Öivind Andersen, Uskosta uskoon (Uusi Tie 1975, ss.324, 327-330).

KASTE JA PELASTUS

Kun uskova samaistuu Kristuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen uskon kautta kasteessa, hän pääsee tällöin osalliseksi Kristuksesta. Kristus tulee hänelle vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi.

”Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo suureksi tulisi? Pois se! Me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, kuinka me vielä eläisimme siinä? Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut? **Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman.** Sillä jos me olemme hänen kanssaan yhteenkasvaneita yhtäläisessä kuolemassa, niin olemme samoin myös yhtäläisessä ylösnousemuksessa” (Rom. 6:1-5).

10. EHTOOLLINEN

(nettikuva)

”Sillä minä olen saanut Herralta sen, minkä myös olen teille tiedoksi antanut, että Herra Jeesus sinä yönä, jona hänet kavallettiin, otti leivän, kiitti, mursi ja sanoi: ”Tämä on minun ruumiini, joka teidän edestänne annetaan; tehkää tämä minun muistokseni”. Samoin hän otti myös maljan aterian jälkeen ja sanoi: ”Tämä malja on uusi liitto minun veressäni; niin usein kuin te juotte, tehkää se minun muistokseni” (1. Kor.11:23-25).

”Herran ehtoollinen ei sen nauttimisella sinänsä (ex opere operato) ilman uskoa vanhurskauta” (Tunnustuskirjat, s.107).

”Samoin siis kuin lupaus on **vailla hyötyä**, ellei sitä oteta vastaan uskolla, samoin ehtoollisenvietto on hyödytön, ellei käsillä ole uskoa, joka varmasti on vakuuttunut siitä, että tässä tarjotaan syntienanteeksiantamus” (emt. s.218).

”Kuulkaa hänen itsensä puhuvan: `Minä olen elämän leipä; se, joka tulee minun tyköni, ei koskaan isoa, ja se, joka uskoo minuun, ei koskaan janoa.` Tässä hän todistaa, että meille sakramentissa tarjotaan syntien anteeksiantamus, ja hän todistaa, että **se on otettava vastaan uskolla**” (219).

”Nauttikoon tahi jakakoon sakramenttia, vaikka heittiö, **hän nauttii oikean sakramentin**, toisin sanoen Kristuksen ruumiin ja veren” (397).

”Kuka saa sen voiman ja sen tuottaman hyödyn... Se saa, joka uskoo sen... Ja koska hän tarjoaa ja lupaa syntien anteeksiantamuksen, **ei sitä voida vastaanottaa muulla tavalla kuin uskolla**” (399).

”Tässä siis pitää tehdä erotus ihmisten välillä. **Niitä, jotka ovat julkeita ja hillittömiä, on käskettävä pysymään poissa sakramentilta**, sillä he eivät ole kelpollisia saamaan syntien anteeksiantamusta, he kun eivät sitä halaja ja kun he vastahakoisesti olisivat hurskaita. Nuo toiset taas, jotka eivät ole näin raakoja ja turmeltuneita, vaan halusta olisivat hurskaita, eivät saa pysyä siitä loitolla, vaikka ovatkin heikkoja ja puutteellisia” (402).

”Totta kyllä on, että **sakramentin halveksijat ja epäkristillistä elämää viettävät** ihmiset nauttivat sen turmiokseen ja kadotukseen – eihän heille mikään ole hyödyksi eikä autuudeksi enempää kuin sairaalle, joka tieteen taiten syö ja juo sitä, minkä lääkäri häneltä on kieltänyt” (403).

”Me uskomme, opetamme ja tunnustamme, etteivät ainoastaan tosiuskovat ja kelpolliset, vaan kelvottomatkin ja epäuskoiset saavat Kristuksen todellisen ruumiin ja veren, nämä **jälkimmäiset eivät kuitenkaan lohdutukseksi ja elämäksi, vaan tuomioksi ja kadotukseksi, elleivät käänny ja tee parannusta**” (434).

”Me uskomme, opetamme ja tunnustamme, ettei ainoakaan tosiuskova, niin kauan kuin hän säilyttää elävän uskon, olkoon hän kuinka heikko tahansa, nauti pyhää ehtoollista tuomioksi, sillä **se on asetettu erikoisesti heikkouskoisia, mutta kuitenkin katuvaaisia kristityitä varten**, heidän heikon uskonsa lohdutukseksi ja vahvistukseksi” (434).

”Kristuksen ruumis ja veri todella jaetaan kelvottomillekin... **Sellaiset sen kuitenkin saavat tuomiokseen...** nauttimalla sen ilman todellista parannusta ja uskoa” (514).

”On siis **kahdenlaista Kristuksen lihan syömistä**. Toinen on **hengellistä**, ja siitä Kristus Johanneksen evankeliumin 6.luvussa pääasiallisesti puhuu. Se yksinkertaisesti tapahtuu hengellä ja uskolla, kun evankeliumia saarnataan ja tutkistellaan ja samoin kun ehtoollista vietetään. Tämä on itsessään hyödyllistä ja terveellistä ja kaikkien aikojen kaikille kristityille autuuden saavuttamiseksi välttämätön. **Ilman tätä ehtoollisessa tapahtuvakin sakramentillinen eli suullinen nauttiminen ei ainoastaan ole hyödytön, vaan jopa vahingollinen ja tuomiotatuottava. Hengellinen syöminen ei ole mikään muu kuin usko...** Se toinen syöminen on **suullista eli sakramentillista**: pyhässä ehtoollisessa nauttivat Kristuksen todellisen ja perusolemuksenomaisen ruumiin ja veren kaikki ne, jotka ehtoollisessa syövät ja juovat siunatun leivän ja viinin. **Uskovat saavat ne varmaksi todistukseksi ja vakuudeksi siitä, että heille ovat heidän syntinsä varmasti anteeksiannetut ja että Kristus heissä asuu ja voimallaan vaikuttaa, epäuskoiset taas saavat ja suullisestikin nauttivat ne tuomiokseen ja kadotukseksen**” (522).

”Tarkasti on kuitenkin selitettävä, **keitä kelvottomat ehtoollisvieraat ovat**. Ne ovat niitä, jotka käyvät ehtoollisella vailla todellista katumusta ja murhetta syntiensä tähden ja vailla todellista uskoa ynnä hyvää päätöstä elämänsä parantamiseksi” (523).

”Ne taas ovat todellisia, **kelvollisia vieraita**, jotka heikkouskoisina, arkamielisinä ja murheenalaisina kristittyinä syntiensä suuruuden ja paljouden tähden kauhistuneina arvelevat, etteivät he suuren

saastaisuutensa tähden ole tähän jaloon aarteeseen ja Kristuksen hyviin tekoihin arvollisia... **Tämä syvälinen sakramentti on etupäässä heitä varten asetettu ja määrätty**” (523).

”Kristus, pyhässä ehtoollisessa läsnä olevana, ei ainoastaan aikaansaa uskovissa lohdutusta ja elämää, **vaan myös epäuskoisissa tuomiota**” (528).

11. HARHAOPIT

”**Eniten Lutheria suretti se, että hänen wittenbergiläiset virkaveljensä olivat välinpitämättömiä väärän opin suhteen**” (emt. s.31).

”Se, joka täydellä todella pitää oppiaan, uskoaan ja tunnustustaan totena, oikeana ja varmana, ei voi jäädä yhteen sellaisten kanssa, jotka opettavat väärää oppia tai pitäytyvät siihen. **Opettaja, joka harhoja opettaessa vaikenee, mutta kuitenkin on olevinaan oikea opettaja, on julkista kiihkoilijaa pahempi; ulkokultailemisellaan hän aiheuttaa vaikeampaa vahinkoa kuin vääräoppinen**” (31).

”**Ei saa suostua edes säännönmukaisesti valittuihin piispoihiin, jos he käyvät harhaan tai opettavat ja määräävät jotakin Pyhän Raamatun vastaista**” (49).

”**Jumalattomista opettajista on luovuttava**” (135).

”**Ja me tiedämme, että seurakunta on niiden keskuudessa, jotka oikein opettavat Jumalan sanaa ja oikein hoitavat sakramenteja**” (171).

”**Tästä kaikesta selviää, että seurakunnalla on palvelijoidensa valitseminen – ja virkaanvihkimisoikeus. Jos siis piispat joko muuttuvat vääräoppisiksi tai jos he kieltäytyvät suorittamasta virkaan vihkimystä, seurakunnat ovat jumalallisen oikeuden perusteella velvolliset omia paimeniaan apunaan käyttäen vihkimään virkaan paimenia ja seurakunnanpalvelijoita**” (282).

”**Jokaisen on kavahdettava eikä pidettävä yhtä niiden kanssa, jotka tunnustavat väärää oppia**” (553).

*”Me uskomme, opetamme ja tunnustamme ainoaksi säännöksi ja ohjeeksi, jonka mukaan niin kaikki opit kuin opettajatkin on tutkittava ja arvosteltava, **yksinomaan Vanhan ja Uuden Testamentin profeetalliset ja apostoliset kirjat...**Muita, vanhojen tai uusien opettajien kirjoja, olkoot nämä kuinka maineikkaita tahansa, älköön pidettävä Pyhän Raamatun veroisina” (415).*

*”En siis ota kuullakseni kirkkoa enkä isiä enkä apostoleita **muussa tapauksessa kuin siinä, että ilmoittavat ja opettavat puhdasta Jumalan sanaa**” (Luther, Gal, kirj. sel., s.89).*

*”Eikä kirkossa saa esittää eikä kuunnella muuta oppia kuin Jumalan puhdasta sanaa – **muussa tapauksessa olkoot niin opettajat kuin kuulijatkin oppeineen kirottu**” (emt. s.79).*

*”**Lahkolaisuus** edellyttää aina Jumalan sanan ja Hengen synnyttämää herätystä, joka – olipa se sitten ollut enemmän tai vähemmän täydellistä – on muuttunut lahkolaisuudeksi puuttuvan johdon tai sanan sekä autuuden järjestyksen väärin käsittämisen vuoksi. Niin kuin oikein herännyt sielu vakavasti johdettuna ja sanan ymmärtäen pääsee Kristukseen uskoen sovintoon Jumalan kanssa, **niin lahkolainenkin saa rauhan. Mutta hänen rauhansa perustuu tunteisiin, liikutuksiin, näkyihin, ilmestyksiin ja muuhun sellaiseen, mikä on sanan ja vanhurskauttamisen ulkopuolella. Työt ja harjoitukset ovat tavallisesti tämmöisen rauhan perustana**” (Jonas Lagus, Evankeliumin ääni, s.108).*

12. SUHDE ROOMAAN

(nettikuva)

*”Paavi ei **jure divino** eli Jumalan sanan perusteella ole koko kristikunnan pää – se asema kuuluu ainoastaan yhdelle, jonka nimi on Jeesus Kristus” (Tunnustuskirjat, s.252).*

*”Onhan joka tapauksessa päivän selvää, että pyhä seurakunta on paa-
vittomana ollut olemassa ainakin yli viisisataa vuotta... Se siis on, niin
kuin usein on sanottu, **ihmiskeksintöä**, josta ei ole olemassa käskyä. Se on
tarpeeton ja turha, sillä pyhä kristillinen seurakunta voi kyllä olla
olemassa ilman moista päätä; jopa se olisi pysynyt pystyssä paremmin,
ellei perkele olisi moista päätä asettanut” (emt. s.252).*

*”Onhan ilmeistä, että Rooman paavit kannattajineen puolustavat jumala-
tonta oppia ja jumalattomia jumalanpalveluksia. Paavin ja hänen kannat-
tajiensa valtakuntaan sopivat täysin **vastakristuksen tuntomerkit**” (278).*

*”Kun tilanne on tällainen, on kaikkien kristittyjen varottava osallistumista
paavin jumalattomaan oppiin, pilkkaamisiin ja raakaan julmuuteen. Hei-
dän pitää siis hyljätä ja kirotta paavi kannattajineen **vastakristuksen val-
takuntana**, niin kuin Kristus on käskenyt: ‘Kavahtakaa väriä profeetto-
ja’” (279).*

*”Loppujen lopuksi: siinähan (paavissa) on vain **ilmetty perkele**” (254).*

*”Mutta minulla ei ole sellaista **merkillistä uskoa**, josta Jumala on minua var-
jeleva, kun hän on minut siitä kerran vapauttanut, - ei ole siis minulla sellais-
ta uskoa, että voisin kutsua Kristuksen kirkoksi sellaista kirkkoa, joka koris-
taa itseään Kristuksen kirkon nimellä ja siitä kerskaa ja kuitenkin **on juma-
lattomien kopa ja perkeleen kirkko, kuten he-delmät valtavasti todistavat
puun olevan pahan...** (Martti Luther / A.Aijal Uppala: Lutherin vapautumi-
nen paavikirkosta / Luterilainen 2/96 Valoa ristiltä 2/1998).*

PAAVO HILTUSEN HAASTATTELU

Väinö Hotti (Valoa ristiltä 3/1997)

(nettikuva)
PAAVO HILTUNEN
2.6.1923 - 31.8.2013

Lutherille Rooman kirkko oli antikristillinen yhteisö. Onko perusteltua tänään käyttää samaa nimitystä?

*Tämä käsitys vain vahvistuu, mitä enemmän asiaa tutkitaan, nimenomaan Marian kannalta. Minä uskon, että Maria tulee olemaan yhä enemmän vaikuttavin tekijä ei vain roomalaiskatolisessa kirkossa, vaan myöskin vähitellen muissa kirkoissa ja uskonnoissa kuten esim. islamissa. Maria-kultti tulee leviämään yhä enemmän ja se on ilmeisesti **Ilm.13** luvussa sanottu "pedon kuva". Näin viehättävän naisen kuva, joka sitäpaitsi siis esiintyy Raamatun Mariana eli Jeesuksen äitinä, ei voi olla vaikuttamatta ihmisten mieliin. Ja kysymyksessä onkin silloin Raamatussa **2 Tess.2:9** mainittu "väkevä eksytys". **Tämän väkevämpää eksytystä en tiedäkään.***

Luther loi mielikuvansa paavin kirkosta 1500-luvulla. Onko Rooma siitä muuttunut?

Rooma ei ole muuttunut tippaakaan.** Sen paavit nimittäin sanovat, että me emme koskaan muuta mitään, emme lisää mitään, emme poista mitään. Meidänkin kirkkomme johtajien sanonnat, että Rooma olisi muuttunut "turvalliseksi isosiskoksi" eivät lainkaan pidä paikkaansa. Se käy nyt eräänlaista "hymykampanjaa", mutta tarkoituksena on saavuttaa koko maailma, voittaa se roomalaiskatolisen kirkon helmaan **Marian avulla**. Sitten sanoisin Euroopan Unionista, että sen tunnusmerkkinä on kaksitoista tähteä, vaikka siinä nyt on viisitoista jäsenvaltiota. Luku pysyy kahtenatoista, koska nämä tähdet on otettu **Ilm.12:1:stä**, jossa on roomalaiskatolisen kirkon tunnuskuva: vaimo vaatetettu auringolla ja kuu hänen jalkojensa alla. Tämä on jokaisen katolilaisen mielestä "Maria, taivaan kuningatar" **Näin siis Eurooppa yhdentyy neitsyt Marian tähtien alla.

Vanhassa laulussa sanotaan "Saavutaan jälleen Roomaan. On siellä hurmaavaa." Suomea on nimitetty maailman luterilaisimmaksi maaksi. Mikä Roomassa tätä maailman luterilaisinta maata, sen piispoja, pappeja ja kristikansaa hurmaa?

Vaikea sanoa, mutta ehkä parempi on sanoa, ettei luterilainen kirkko ole enää luterilainen, vaan se on miltei kokonaan luopunut tunnustuksellisuudesta, ei ainoastaan meidän luterilainen kirkkomme, vaan koko Luterilainen Maailmanliitto ja Kirkkojen Maailmanneuvosto. Ollaan yhä enemmän vaivuttu eräänlaiseen kaiken suhteellisuuteen, jolloin ei enää merkitse mitään mikä on jonkun kirkon tunnustus, vaan yhteisenä päämääränä on kaikkien kirkkojen ja uskontojen ykseys, maailmankirkko. Se "hurmaa"! Ekumeniaa pidetään suurena herätysliikkeenä.

Parillaan valmistellaan yhteisen vanhurskauttamisoppiasiakirjan allekirjoittamista Rooman kanssa. Merkitseekö tämä jonkinlaista läpimurtoa Rooma-ekumeniassa?

Meidän kannalta minusta siinä on pahinta, että se merkitsee luopumista tunnustuksellisuudesta ja Lutherista. Se on yksi askel tiellä kohti Roomaa. Siinä on sitten muita askelia. Tullaan neuvottelemaan esimerkiksi ehtoollisesta, papinvirasta ja Maria-kultista. Ehkei yhdentyminen ole aivan näiden vuosien asia, mutta Roomassa vietetään jo suuren adventin juhlaa vuonna 2000 ja siihen toivotaan kaikkien protestanttisten kirkkojenkin tulevan mukaan "juhlimaan paavia".

Vanha sanonta kuuluu: kaikki tiet vievät Roomaan. Kuinka suuri on tänään paavin kannattajien joukko? Kuuluvatko siihen tosiaan kaikki kristilliset yhteisöt?

Minusta on ollut kaikkein vaikeinta todeta, että jopa helluntailaiset käyvät tänään neuvotteluja Rooman kanssa. Kaikkein viimeisimmäksi olisin uskonut, että he siihen lähtevät, mutta näin on vaan käynyt. Tämä kosiskelu vaikuttaa kaikkiin kirkkoihin ja ilmeisesti kukaan ei sitten halua jäädä yksin tämän suuren liikehdinnän ulkopuolelle.

Mitä katolisuuden merkkejä on jo nähtävissä meidän luterilaisessa kirkossamme?

Puhutaan eräänlaisesta "uusrenessanssista" nimenomaan naisteologien taholta. Marian palvonta on lisääntynyt jo pienissä piireissä. Se näkyy

sitten liturgiassa ja rukouspiireissä. Ja kaikkialla ilmapiiri on muuttunut Marialle yhä suopeammaksi.

Joskus sanotaan, että jos Luther eläisi ajassamme, niin hän lähtisi ekumeeniseen hankkeeseen mukaan. Mitä ajattelet, tulisiko Lutherilta vetoapua ekumeenisiin neuvotteluihin Rooman kanssa?

*Kyllä hän on kääntynyt haudassaan, jos on kuullut ekumeniasta Roomaan päin. Hän oikeastaan ennusti etukäteen, että näin tulee tapahtumaan. On se järkyttävää, kun ajattelee, että 500-vuoden perästä hylätään koko Lutherin työ. Uskonpuhdistusta ollaan nyt myymässä vain sen takia, että päästään yhteen suureen kirkkoon ja voidaan näin muka kristillistä sanomaa levittää voimakkaammin koko maailmassa. Mutta sen jälkeen se ei enää ole "kristillinen" sanoma. **Se on Rooman kirkon harhaoppi, joka on erittäin vaikuttava.***

Ovatko käytävät neuvottelut avoimia ja rehellisiä, vai sisältyykö niihin salamyhkäisyyttä?

*Tässä on tapahtunut ihan sama, mitä EU:n mennessä, että kentälle ja tavallisille ihmisille ei kerrota kaikkea, ei kerrota ennen kaikkea sitä, miksi meidän pitäisi yhtyä roomalaiskatoliseen kirkkoon ja mitä me siitä hyötyisimme ja menettäisimme. Näyttää, että tässä on jonkinlainen "tabu", johon ei saa koskea. **Eräät papit ovat lähettäneet Kotimaahan kysymyksiä arkkipiispalle, mutta hän ei vastaa.** Vaietaan ja tuntuu siltä, että niin-kuin EU:n asiassa niin tässäkin, päätös on jo tehty Genevessä tai Roomassa.*

*Meidän kaikki aikaisemmat piispat ovat käyneet hakemassa siunausta paavilta Vatikanissa. Ja, sanon senkin, kun paavi oli täällä 1989 vierailulla ja piti **Helsingin jäähallissa** ehtoollispalvelusta, eukaristiaa kuten he sanovat, niin hän itse kertoo kirjeessään, että **sen lopussa suomalaiset piispat tulivat pyytämään hänen siunaustaan - ja hän siunasi heidät.***

*Eivätkö nämä suomalaiset piispat ja teologit edes tajua **miten hirvittävä harhaoppi eukaristia on**, jossa leivän ja viinin väitetään muuttuvan "lihaksi" ja "vereksi". Tämä on kerran tapahtunutkin.*

*Minulla on tässä Internetistä saatu Marian ilmestys Najussa, Etelä-Koreassa, jossa pidettiin ehtoollisjumalanpalvelusta, ja **siinä leipä muuttui lihaksi ja viini vereksi. Siinä yksi nainen natusteli tätä, lihapalaa, veristä lihapalaa**. Se oli aika vaikea niellä. Tästä on Internetissä pitkä juttu. Se mitä katolinen kirkko on yrittänyt tehdä tuhat vuotta, mutta ei ole koskaan onnistunut, se tapahtui nyt siellä pienessä eteläkorealaisessa seurakunnassa, mutta **sen takana oli Lusifer**.*

Äsken todettiin, ettei neuvottelu Rooman kanssa ole ollut aivan avointa ja päivänvalon kestäväää. Kuinka sitten on suhtauduttu niihin, jotka ovat uskaltaneet Rooma-kritiikkiin?

En minä vielä tiedä. Ehkä minut poltetaan tuolla Senaatintorilla, kuten Hussille tapahtui:

(nettikuva)

(nettikuva)

1. JUMALA OMPI LINNAMME JA VAHVA TURVA AIVAN, ON MIEKKAMME JA KILPEMME AJALLA VAARAN, VAIVAN SE VANHA VAINOOJA, KAVALA, KAUHEA, ON KIIVAS KIUUKUINEN JA JULMA, HIRMUINEN. VAIN HERRA HÄNET VOITTA.

2. ON TURHA OMA VOIMAMME, VÄÄRYYDEN VALTAA VASTAAN. ME TURMAN VALLAT VOITAMME HERRASSA AINOASTAAN. HÄN, KRISTUS, KUNINGAS, ON VOITONRUHTINAS, LYÖ JOUKOT HELVETIN, NE TALLAA JALKOIHIIN, JA VOITON MEILLE SAATTA.

13. ROOMAN KIRKON HARHAOPIT

(nettikuva)

Franciscus on argentiinalainen katolisen kirkon paavi. Hänet valittiin paavi Benedictus XVI:n seuraajaksi 13. maaliskuuta 2013. Bergoglio toimi Buenos Airesin arkkipiispana vuodesta 1998 paaviksi valitsemiseensa asti. Kardinaalin arvon hän sai vuonna 2001. [Wikipedia](#)

1) Ex opere operato – oppi

Tämä koskee SAKRAMENTTIOPPIA. Sekä kaste että ehtoollinen vaikuttavat **automaattisesti** (tehtynä toimituksena). Tämä tuli kirkon opiksi 300 – luvulla, jolloin kristinusko tuli Rooman valtionuskonnoksi. Tämä oppi on vaikuttanut merkittävästi myös Suomen ev.lut. kirkon teologiaan. Rooman kirkon sakramenttiopin pohjanoteeraus lienee PALORUISKULLA KAS-TAMINEN. Se paljastaa selkeästi koko meiningin mielettömyyden! **Koska luterilaisten silmät avautuvat paavin kirkon valheellisuuden suhteen?**

2) Apostolinen suksessio

(nettikuva)

Apostolinen suksessio (myös suksessio tai seuraanto) on joidenkin kristillisten kirkkojen oppi, jonka mukaan piispat, jotka ovat vihkineet nykyiset papit ja piispat, ovat itse saaneet vihkimyksensä aiemmilta piispoilta, jotka ovat saaneet vihkimyksensä aiemmilta piispoilta ja niin edelleen, niin että vihkimysten ketju ulottuisi alkukirkon apostoleihin saakka. NETTI

3) Hierarkia

*”Hierarkia on asteittainen: ylimpänä **paavi Kristuksen sijaisena**, sitten alempi klerus, sitten vasta maallikot. Kansa on papistoon sidottu sakramenttikäytännön nojalla. Kukaan ei pelastu ilman sakramenttien välittä-mää armoa, sakramenteja hoitavat hätäkatetta lukuun ottamatta papit – siis papit ovat välttämättömiä ihmisten pelastumiselle. Papit puolestaan ovat riippuvaisia kättenpäällepanemisen välityksellä heille apostolisessa successiossa tulevasta siunauksesta” (Osmo Tiililä, Kristilliset kirkot ja muut yhteisöt, ss.118,119).*

4) Täysikasvuinen tammi

Karl Adam, kirjoittaa: ”Me katolilaiset toteamme punastumatta, niin, me toteamme ylpeinä katolilaisuus ei ole suorastaan eikä joka suhteessa samaa kuin alkukristillisuus tai edes Kristuksen sanoma yhtä vähän kuin täysin kasvanut tammi on sama kuin tammenterho” (emt. s.116).

5) Augustinus

*”Osasi esittää kirkon Jumalan valtakuntana, **joka vaikutti taivaallisin voimin maallisten valtakuntien keskellä** ja joka siitä syystä oli häviämätön” (118).*

6) Ekklesia - kirkko

(nettikuva)

***Hurskasta katolilaista tuskin mikään niin inspiroi kuin juuri kirkko**, sillä kirkko sisältää kaiken mitä hän ajassa ja iankaikkisuudessa pohjimmiltaan tarvitsee, se on hänen kaipaustensa tyydyttävä, hänen rakkautensa kohde, hänen elämänsä, tehtävänsä, jopa hänen lopullinen päämääränsäkin kirkkaudessa, sillä ecclesia militans on muuttuva riemuitsevaksi seurakunnaksi, ecclesia triumphans” (122).*

7) Muut kirkot lahkoja

*”sen sijaan muut kirkot ovat sen mielestä enemmän tai vähemmän vähemmän **lahkonluonteisia**” (123).*

8) Oppiperusta

*”Yleisesti voisi sanoa Rooman kirkon lähteistä, että niitä on kaksi Pyhä Raamattu ja traditio. **Mutta edellistä ei kukaan saa tulkita toisin kuin kirkko sitä tulkitsee ... Täten ”kirkon ääni” on ensiarvoisen tärkeä**” (128).*

Kirkon ääni on taas kiinteästi sidottu paavin edesottamuksiin!

9) Apokryfikirjat

*”Apokryfikirjat antavat tukea Rooman kirkon **erikoisopeille**” (130).*

10) Uskon sisältö

*”Katolisen kristityn on uskottava kaikki, mitä Jumala on ilmoittanut **ja minkä katolinen kirkko uskottavaksi esittää, olipa se sitten Raamatussa tai ei**” (132).*

(nettikuva)

*”kun Vatikaanin kokous v.1870 julisti kristikunnalle dogmin **paavin erehtymättömyydestä**, on siis uskon **lopullinen sisältö riippuvainen juuri hänestä**” (132).*

11) Armo sakramentin kautta

*”Kun näet armo on donum, **Jumala tekee ihmisen vanhurskaaksi** armolahjallaan, hyperfyysisesti ihmisen uudistavalla armolla, joka tähän vuodatetaan sakramenttien välityksellä” (134). NETTIKUVA*

12) Jeesuksen sydämen kultti

(nettikuva)

*Maria oli ensimmäisellä vuosisadalla elänyt juutalainen nainen ja **Jeesuksen äiti**. Raamatun evankeliumien mukaan Mariaa ei hedelmöittänyt mies vaan Pyhä Henki. Myös Koraani ilmoittaa Jeesuksen syntyneen neitseestä. Maria oli Raamatun mukaan naimisissa Joosefin kanssa. [Wikipedia](#)*

*[Jeesuksen sydämen kultti](#) ”Tämä juontaa juurensa erään nunnan v.1675 saamasta ilmestyksestä, missä hän näki Jeesuksen sydämen tulisella valtaistuimella orjantappurain ympäröimänä ja ristin sen yläpuolella, ja ymmärsi, että tätä sydäntä oli erityisesti palvottava, koska se oli Jeesuksen rakkauden varsinainen asumasija... Sydän ei tässä kultissa suinkaan ole vain rakkauden symboli, vaan **aivan reaalinen palvonnin kohde**” (194).*

13) Maria – dogmit

Marialla on keskeinen sija Rooman kirkossa ja sen teologiassa. Ei ole liioiteltua sanoa, että siellä ”palvotaan Mariaa! Maria viedään jopa Jeesuksen edelle!

- Marian saastaton sikiäminen (1854).
- Marian taivaaseen ottaminen (1950).

*”Marian ja pyhimysten avuksi huutaminen on sen takia suositeltavaa, että **heillä on oikeus tulla kuulluiksi heidän suuren pyhyytensä nojalla, suurempi oikeus kuin muilla ihmisillä**” (135).*

”Maria on kahdessa merkityksessä meidän välittäjämme:

*1) Hän synnytti Vapahtajan; 2) **Hänen taivaaseen ottamisensa jälkeen ei ihmisten osaksi tule mitään armoa ilman hänen esirukoustaan**. Marian välittäjäasemaa ei tule käsittää Kristuksen välittäjätyön lisäykseksi; se on sen osa ... Liguorin mukaan **on vaikeata pelastua Kristuksen, mutta helppoa Marian avulla** (Heller)” (135).*

14) Vanhurskauttaminen

”Kun uskossa otamme vastaan Kristuksen Vapahtajanamme. Jumala ei lue meille syntejämme, vaan antaa ne meille Kristuksen tähden anteeksi. Hän pukee meidät Kristuksen puhtauteen ja pyhyyteen. Näin Jumala vanhurskauttaa meidät” (KO 1948/73).

*”Rooma ei voi siis hyväksyä evankelista käsitystä vanhurskauttamisesta, joka merkitsee **aseman** muutosta Jumalaan nähden” (145).*

*”Vanhurskauttamisoppiin liittyy mitä läheisimmin oppi sakramenteista, sillä *gratia infusa* **vuodatetaan** ihmiseen juuri sakramenteissa ... **Kukaan ei voi tulla armosta osalliseksi olematta kirkon hoidossa.** Mutta tämä ei ole katolilaiselle vain kylmää toteamista. Niin kuin pelastusoppi huipistuu sakramenttioppiin, niin **itse kristillinen elämäkin sakramenttien vastaanottamiseen.** Tässä sykähtää hurskaan katolilaisen sydän, sillä juuri tässä hän näkee omalta kannaltaan Jumalan suuren pelastusrakkauden” (146).*

15) Pelastusvarmuus

*”Roomalainen pelastusoppi **ei tuo ehdotonta pelastusvarmuutta** ...
”Jokaisen kristityn on vaellettava elämänsä **pelossa**” (145).*

16) Sakramentit

(nettikuva)

*”**Sakramentti vaikuttaa omalla voimallaan.** Ihmisen on kuitenkin oltava vapaa kuolemansynneistä – esim. p. ehtoolliselle ei kuolemansynnin tehnyt saa mennä ilman ripittäytymistä – ja että hänen tulee valmistautua sakramentin vastaanottamiseen (*lapsikaste luonnollisesti tekee poikkeuksen*)” (147)*

*”Tridentin kokous **kiroaa** ajatuksen, **että vanhurskauttaminen voitaisiin saavuttaa ilman sakramenteja** ja lausuu, että kaikki todellinen vanhurskaus lisääntyy ja kadotettu vanhurskaus saavutetaan uudelleen*

sakramenttien välityksellä (D 844 ss.). Mihin siis jää Jumalan sana. Se on kyllä välttämätön valmistamassa ihmisiä sakramenttien siunausta vastaanottamaan, mutta tällaisena sille annetaan nimenomaan **totenapitämisen puitteet: on uskottava, mitä sakramenteista opetetaan**, Sana ei siis ole armonvälikäppäle sakramenttien rinnalla, vaan **niiden alle alistettuna**” (146).

”Sakramenttien oikea käytäntö edellyttää, että ne jaetaan rite, so.että jakaja, minister sacramenti, on kirkon tähän tehtävään valtuuttama ja että hän sen suorittaa ohjeiden mukaisesti. Tällaisina sakramentit vaikuttavat **ex opere operato**, jakajan kelvollisuudesta riippumatta ... Nauttijaltakaan sakramentti ei edellytä roomalaisen käsityksen mukaan sellaista uskoa, *fides specialis*, jota evankelisella taholla pidetään välttämättömänä”(146, 147).

17) Ehtoollinen

(nettikuva)

”Sakramenttiin liittyy ns. transsubstantiaatio, 1. leivän ja viinin muuttuminen Kristuksen ruumiiksi ja vereksi, mikä tapahtuu konsekraatiossa papin juhlallisesti lukiessa kirkon alttarilla asetussanat. Ehtoollisjumalanpalvelus on messu-uhri, Kristuksen Golgatalla suorittaman uhrin uudistuvaa representaatiota” NETTI

”Kun Kristus on läsnä myös extra usum, tämä merkitsee, että Kristus on alttarin sakramentissa substantiaalisesti kirkon keskellä; **ehtoollisaineet tulevat palvonnan kohteiksi**. Mutta lisäksi: tämä sanomaton asia on saatettu riippuvaksi papista, joka konsekraatiossa saa aikaan, että **Kristus asettuu ehtoollisaineisiin**” (Osmo Tiililä, Kristilliset kirkot ja muut yhteisöt, s.152).

”Maria on yhden kerran toimittanut jumalallisen lapsen maailmaan ... **Pappi ei tee tätä vain kerran, vaan sata ja tuhat kertaa, niin usein kuin hän toimittaa pyhän toimituksen**” (emt. s.152).

*”Rooman kirkolle ominainen piirre alttarin sakramentissa on vielä kalkin jakamisen kieltäminen ehtoollisvieraille, olivatpa nämä vaikka klerukseenkin kuuluvia. **Vain jakaja itse nauttii sekä leivän että kalkin**” (157).*

”Kristuksen katsotaan olevan ihmisessä kunnes leipä ja viini ovat ruumiissa täydellisesti tulleet hyväksi käytetyiksi” (158).

18) Pappisvihkimys

(nettikuva)

*”Näin suoritettu vihkimys välittää vihittävään kaatoamattoman luonteen, **character indelebilis**. Hänessä on sen nojalla pyhä ominaisuus, olipa hän itse muuten minkäläinen tahansa --- he edustavat jumalallisia voimia maan päällä ... **vain heillä on sakramenttien hallinta ... Pappien hautapaikkakin on, mikäli mahdollista, erotettava maallikoiden hautapaikasta** ... Character indelebilis on lähtemätön, niin että vaikka pappi luopuisi uskostaankin, hän ei sitä menetä. Se pysyy helvetissäkin ... Kun vihkimys saadaan aikaisemmin oikein vihityltä piispalta, joka sen taas on oikeassa järjestyksessä saanut edeltäjiltään, **katsotaan papeuden juontuvan aina apostoleista asti yhtäjaksoisena sarjana (succesio apostolica)**” (167).*

19) Pappi Kristuksen sijaisena

(nettikuva)

*”**Ei hän kasta, vaan Kristus kastaa hänen kauttaan ... Kun katolinen pappi julistaa Jumalan sanaa, **saarnaa Kristus itse hänen kauttaan****” (168).*

20) Avioliitto

(nettikuva)

*”Avioliitto korotetaan toisaalla sakramentiksi ja toisaalla pidetään kuitenkin parempana ja autuaampana elää neitseenä tai selibaatissa ... Häijy arvostelija voisi huomauttaa, että **avioliitto on siis Kristuksen asettama ja siunaama sakramentti, josta on paras pysyä erillään**” (170).*

21) Kirkko-oppi

(nettikuva)

”Rooman kirkko on kyllä ”ainoa autuuttava” kirkko, mutta silti on sanottava, että ”jos joku ilman omaa syytensä on ulkopuolella katolista kirkkoa, mutta kuitenkin vilpittömästi etsii totuutta ja paraan tietonsa mukaan pitää käskyt, häneltä Jumala ei kiellä armoaan, että hän saa ainakin hengellisesti kuulua kirkkoon ja sen kautta saavuttaa iankaikkisen autuuden” (Pietkiewicz) (178).

*”Kirkko on näkyväinen yhteys, johon kuuluvat kaikki **oikeauskoiset** kristityt maan päällä **yhden ainoan päämiehen, Rooman paavin ja häneen yhdistettyjen piispojen alaisina**” (179).*

*”vain Rooman kirkko **on Kristuksen ainoa oikea kirkko**. Mutta tällaisena se yksin on Pyhän Hengen johtama. Se taas merkitsee juuri erehtymättömyyttä ... Muut kirkot eivät ole tässä tilassa, vaan **niitä johtaa perkeleen henki**” (182).*

”Mutta jos kirkko erehtyisi opissaan, velvoittaa Jumala kiroustuomion uhalla uskomaan erehdyksenkin jumalallisena totuutena” (182).

22) Erehtymätön paavi

(nettikuva)

”paavi julistettiin erehtymättömäksi (1870). Paavi on tosin erehtymätön vain lausuessaan jotakin ex cathedra...

Hän ei siis ole suinkaan synnitön ihmisenä eikä erehtymätön yleensä; ... Olisiko paavin sana ex cathedra silloinkin erehtymätön, jos hän asettuisi aikaisemmin totuudeksi julistettuja katsomuksia vastaan? ...

***Korjattavissa oleva erehtymättömyys (korrigible infallibität) - se on taikasauva, jonka Vatikaanin kokous on antanut komentosauvaksi paavin käteen”** (182,183).*

23) Messu

*”Lähetysaarnajapioneeri on vieraalle mantereelle saavuttuaan, ketään vielä tapaamatta, kieltä osaamatta, oloihin tutustumatta pystyttänyt rannalle alttarin ja **pitänyt messun**. Tällä on Jumalan siunaus kutsuttu ko. maan ylle ja se samalla itse asiassa on otettu Rooman kirkon vaikutuspiiriin. Messussa ei siis saarnalla enempää kuin opetuksellakaan ole keskeistä sijaa.*

***Esimerkkejä opetuksen syrjäyttämisestä on kansajoukkojen kastaminen paloruiskulla Etelä-Amerikassa sikäläisen lähetystyön alkuaikoina”** (192).*

MARTTI LUTHER

(nettikuva)

MARTTI LUTHER

Martti Luther oli saksalainen munkki ja teologi, jonka opetukset käynnistivät uskonpuhdistuksen katolisessa kirkossa ja johtivat protestanttisen luterilaisen kirkkokunnan syntymiseen. Luther piti Raamatun kääntämistä latinasta kansan kielelle tärkeänä. [Wikipedia](#)

Synty: 10. marraskuuta 1483, [Eisleben, Saksa](#)

Kuoli: 18. helmikuuta 1546, [Eisleben, Saksa](#)

1. SUHTAUTUMINEN LUTHERIIN

Pyrkiessäni maalaamaan Martti Lutherin muotokuvaa tahdon pitäytyä autenttiseen esitykseen. Mielestäni aikamme tarvitsee Lutherin tapaista Raamatun selittäjää, joka tulkitsee Raamattua laaja-alaisesti ja – syvällisesti. (Väinö Hotti)

LUTHERIN ASEMA SUOMESSA

1) HERÄTYSLIIKKEET

Katolisella puolella palvotaan pyhimyksiä. Suhteessa Lutheriin ilmenee Suomessa samantapaista (epätervettä) asennoitumista; **hirttäydytään Lutheriin**. Tällöin unohdetaan Lutherin YKSIN RAAMATTU – periaate. Samalla Luther nostetaan Raamatun yläpuolelle. Näin esimerkiksi **SLEYN:n, Lähetysshiippakunnan (Luther-säätiö) ja Suomen Tunnustuksellisen Luterilaisen Kirkon** kohdalla.

2) OSMO TIILILÄ

Osmo Tiililä neuvoo: *”Sellaisissa kohdissa, joissa näyttää olevan ristiriitoja Raamatun ja Lutherin välillä, ei luterilainen kirkko luonnollisestikaan voi*

ratkaista asioita Lutherin eduksi Raamattua vastaan. Se ei ole sidottu Lutherin auktoriteettiin, vaan Raamatun auktoriteettiin” (Osmo Tiililä, Kristilliset kirkot ja muut yhteisöt, s.224).

3) LUTHERIN OMA ARVIO

”Hänen (Lutherin) kirjansa haudattakoon vaikka seitsemän sylen syvyyteen, jos ne vieroittavat tai estävät ihmisiä lukemasta Raamattua” (Martti Häkkinen, Sisälle sanaan, s.13).

2. VANHURSKAUTTAMISOPPI

1) VANHURSKAUTTAMINEN VEDENJAKAJANA

Lutherille vanhurskauttamisoppi oli keskeinen. Tätä hän käsittelee GALATALAISKIRJEEN SELITYKSESSÄÄN. Suomea on sanottu ”maailman luterilaisemmaksi maaksi”. **Lutheria ei kuitenkaan tänään noteerata kovin korkealle.** Lutherin syrjäyttämisen myötä ANTINOMISMI (lain kumoaminen) on saanut jalan sijaan. Luther oli **parannussaarnaaja**. Tänään Lutherin perinnön tarvelijät kunnostautuvat lähinnä **VUOHIEN HUVITTAJINA!**

Tänään kielteinen suhtautuminen Lutheriin voi monella johtua kielteisestä suhtautumisesta VANHURSKAUTTAMISOPPIIN. Tämä oppi kirkastui Lutherille TORNIKOKEMUKSEN yhteydessä. Tällöin Lutherin teologia muuttui täysin. Luther – vihasta taas on helppo vetää yhteys KRISTUS - VIHAAN; Kristus - viha projisoituu tällöin LUTHER-VIHANA!

Lopulta tämä viha merkitsee **vihana kaikkia ihmisiä kohtaan**, kun se estää heidän kääntymisensä ja pelastumisensa:

”Sillä teistä, veljet, on tullut niiden Kristuksessa Jeesuksessa olevien Jumalan seurakuntain seuraajia, jotka ovat Juudeassa, sillä tekin olette kärsineet omilta kansalaisiltanne samaa kuin he juutalaisilta, jotka tappoivat Herran Jeesuksenkin ja profeetat ja ovat vainonneet meitä, eivätkä ole Jumalalle otollisia, vaan ovat kaikkien ihmisten vihollisia, kun estävät meitä puhumasta pakanoille heidän pelastumisensa. Näin he

yhäti täyttävät syntiensä mittaa. Viha onkin jo saavuttanut heidät, viimeiseen määräänsä asti” (1.Tess.2:14-16).

2) MAAILMA VIHAA VANHURSKAUTETTUA IHMISTÄ

*”Vainoaaahan ja surmaahan meitä maailma, vihaavathan meitä valeveljet mitä kiivaimmin, kauhistaahan meitä kamalasti sydämissämme saatana tulinuolinen **vain sen vuoksi, että opetamme Kristuksen olevan vanhurskautemme ja elämämme**” (Martti Luther, Galatalaiskirjeen selitys, s.703).*

*”Samoin nykyään **Lutherin nimi on maailman mielestä kaikkein vihattavin**: se joka minua kiittää, tekee suuremman synnin kuin kukaan epäjumalanpalvelija, rienaaja, valapatto, huorintekijä, aviorikkoja, murhaaja, varas” (emt. s.502).*

SAKRAMENTTIOPPI on katolilaisittain saanut lisääntyvää jalansijaa Suomen kirkossa. Tämän seurauksena ja **ex opere operato** – opin myötä sekä vanhurskauttaminen että uudestisyntyminen **siirretään kasteeseen**.

3. UNOHTAMINEN KOHTALOKASTA

MUISTAKAA JOHTAJIANNE

*”Ja voitaisiin ilman suurta liioittelun vaaraa vielä sanoa, että hän on ehkä **valtavin profeettahahmo, mitä Raamatun ajan jälkeen kristikunnan historiassa on esiintynyt**” (Olavi Kares, Luther, ss.148,149).*

”Muistakaa johtajianne, jotka ovat puhuneet teille Jumalan sanaa; katsokaa, kuinka heidän vaelluksensa on päättynyt, ja seuratkaa heidän uskoansa” (Hebr.13:7).

On sekä hyviä että huonoja johtajia – sekä yhteiskunnassa että kirkossa. Kirkon hyvät johtajat ovat olleet SANAN PALVELIJOITA:

”Koska monet ovat ryhtyneet tekemään kertomusta meidän keskuudessamme tosiksi tunnetuista tapahtumista, sen mukaisesti kuin meille ovat kertoneet ne, jotka alusta asti ovat omin silmin ne nähneet ja olleet **sanan palvelijoita” (Luuk.1:1,2).**

”Pyri osoittautumaan Jumalalle semmoiseksi, joka koetukset kestää, työntekijäksi, joka ei työtään häpeä, joka **oikein jakelee totuuden sanaa**” (2. Tim.2:15).

Martti Luther kuuluu niihin, jotka ovat olleet SANAN PALVELIJOITA ja joita meidän tulee muistaa - **seuraten heidän uskoansa**.

4. VASTAUSKONPUHDISTUS – HIRSIPUUKATUMUS

”Katolinen kirkko teki kaikkensa nitistääkseen Lutherin ja estääkseen uskonpuhdistuksen. Hätöpäissään katolinen kirkko tarjosi Lutherille jo kardinaalin hattuakin, jos hän vaikenisi ja täyttäisi eräitä muita vaadittuja ehtoja” (Lennart Pinomaa, Kuka Luther todella oli, s.15).

Kun nämä ponnistukset raukesivat tyhjiin, paavi kirkkoineen oli ”seinän edessä”. Sen oli pakko turvautua vastauskonpuhdistukseen, joka merkitsi räikeimpien epäkohtien poistamista. Varsinaista syvällistä katumusta ja parannusta tämä ei kuitenkaan merkinnyt. Ehkä voidaan puhu ”hirsipuukatumuksesta”.

LUTHERIN ARVOSTUS TÄNÄÄN

1) SUHDE AUKTORITEETIIN

Aikamme ilmapiiri on auktoriteettikielteenäinen. Ihminen on ”itsenäistynyt” väärällä tavalla. Sekä maalliset että hengelliset auktoriteetit ovat kärsineet inflaation. Tämä koskee osaltaan myös Lutheria. Aikamme ihminen haluaa olla vapaa. Hänen elämästään ja moraalistaan ei kukaan saa määrätä. Mutta ”ei mitään uutta auringon alla”:

”Siihen aikaan ei ollut kuningasta Israelissa; **jokainen teki sitä, mikä hänen omasta mielestään oli oikein**” (Tuom.21:25).

Tämän lisäksi esiintyy määrätietoinen pyrkimys päästä irti Raamatun, Jumalan ja uskovien kahleista:

”Maan kuninkaat nousevat, ruhtinaat yhdessä neuvottelevat Herraa ja hänen voideltuansa vastaan: **"Katkaiskaamme heidän kahleensa,**

heittäkäämme päältämme heidän köytensä". Hän, joka taivaassa asuu, nauraa; Herra pilkkaa heitä" (Ps.2:2-4).

2) MUINAISET POLUT

Auktoriteettivihaan voi liittyä myös muinaisten asioiden hyljeksiminen. Moderni-ihminen ei halua harrastaa vanhoja asioita. Lutherkin halutaan hyllyttää museoesineenä. Se olisi kuitenkin vakava virhe. Jos muuten vanhoja perinteitä arvostetaan ja kunnioitetaan – kuinka hengelliset arvot saatetaan jättää huomioon ottamatta? Se olisi epäloogista ja -kohtalokasta!

"Näin on Herra sanonut: "Astukaa teille ja katsokaa ja kysykää muinaisia polkuja, kysykää, mikä on hyvä tie, ja vaeltakaa sitä, niin te löydätte levon sieluillenne". Mutta he vastasivat: "Emme vaella" (Jer. 6:16).

3) JUHLINNAN ONGELMAT

Kansallisella tasolla on vaikea juhlia Lutheria. Käytännön ongelmat lienevät suunnilleen samat kuin **Paavo Ruotsalaisen** kohdalla - tosin laajemmassa mittakaavassa. Entisiä Herran profeettoja muistetaan kukkasilla ja muistomerkeillä - nykyiset joutuvat "kivisateeseen"!

"Herra, herätä meille uusia paavoja (luthereita), sillä entiset ovat kuolleet. Heidän hautojensa koristelijoiksi meistä on, ei juuri muuhun" (Niilo Tuomenoksa, Valkoiset synnit, s.28).

"Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te rakennatte profeettain hautoja ja kaunistatte vanhurskasten hautakammioita, ja sanotte: 'Jos me olisimme eläneet isäimme päivinä, emme olisi olleet osallisia heidän kanssaan profeettain vereen!' Niin te siis todistatte itsestänne, että olette niiden lapsia, jotka tappoivat profeetat. Täyttäkää siis te isäinne mitta" (Matt.23:29-32).

4) LUOVUTTAMATON PERINTÖ

Uskonpuhdistuksen jalot neljä periaatetta ovat kuolemattomat: **1. Yksin Kristus. 2. Yksin Armo. 3. Yksin usko. 4. Yksin Raamattu.** Tässä on luo-

tettavat mittapilarit, joilla jokainen uskova (myös kirkkokunta) voi toistuvasti testata uskoaan. Toinen asia on näiden tulkitseminen. Tänäänkin näillä periaatteilla voidaan usko puhdistaa; ”jos toimeen tartutaan”!

5) ”EI HÄN KIRKKOANSA HEITÄ”, VAI HEITTÄÄKÖ KUITENKIN?

”Koska se (kirkko) ei ole, kuten Rooma opettaa omastaan, sine macula et ruca, sen on alati tarkistettava kulkutietään: ecclesia semper reformanda est” (Osmo Tiililä, Kristilliset kirkot ja muut yhteisöt, s.262).

On järkyttävää, että paraskin yhteisö ihmisen käsiin ja varaan joutuessaan turmeltuu. Näin kävi Israelin, Jumalan valitun kansan, näin kävi Rooman kirkon, näin on käynyt luterilaisen kirkon. Hengellisen yhteisön pitää terveenä ainoastaan jatkuva herätys, jatkuva parannus, jatkuva suunnan tarkistus ja - jatkuva - **uskonpuhdistus!** Ilman näitä yhteisö vaipuu kuolettavaan omahyväisyyden ja itsetyytyväisyyden uneen. Näyttää siltä, että hengellisenkin yhteisön **isäntä vaihtuu** hyvin helposti, jos yhteisössä ei jatkuvasti suoriteta suunnan tarkistusta. Jumala on ihmeteltävän paljon jättänyt ihmisen käsiin. Viimeaikaiset Rooman kirkon mediapaljastukset osoittavat kiistatta, että **Jumala on jättänyt tämän kirkon omaan onnensa nojaan ja - omaan turmelukseensa jo satoja vuosia sitten.** Suomen kannalta on kiusallista, että Suomen ev. lut. kirkko on pitänyt Roomaa ”äitikirkkonaan”. Tämä skandaali on pudottanut pohjan ei ainoastaan Roomalta, vaan myös sen ”tytärkirkoilta”. **Suunnan tarkistus on unohtunut!**

Roomassa on tapahtunut ”itsepaljastus; se on paljastanut itsensä RAAMATUN SUUREKSI PORTOKSI (Ilm.17:1). Samanaikaisesti kaikista Rooman kanssa liitossa olleista kirkoista on tullut ”porton tyttäriä”!

Rooman ”itsepaljastus” on ollut järkytys kirkon älymystölle - sekä yleensä ”ajatteleville” uskoville. Kirkkoon jääminen on merkinnyt ÄLYLLISTÄ ITSE-MURHAA! Edelleen tämän johdosta uskovien omantunnot ovat ajautuneet marttyyritilaan! LUTHER korosti voimakkaasti omantunnon elämää!

Luther näki jo 1500 – luvulla paavin kirkon **todellisen olemuksen**

”Mutta minulla ei ole sellaista merkillistä uskoa, josta Jumala on minua varjeleva, kun hän on minut siitä kerran vapauttanut, - ei ole siis minulla sellaista uskoa, että voisin kutsua Kristuksen kirkoksi sellaista kirkkoa, joka koristaa itseään Kristuksen kirkon nimellä ja siitä kerskaa ja kuitenkin on jumalattomien kopa ja perkeleen kirkko, kuten hedelmät valtavasti todistavat puun olevan pahan...”

(Luther, A.Aijal Uppala: Lutherin vapautuminen paavikirkosta, Luterilainen 2/96 Valoa ristiltä 2/1998).

”Kun Herramme ja Mestariimme Jeesus Kristus sanoo: Tehkää parannus jne., niin hän tahtoo, että uskovaisen koko elämä on oleva parannusta” (Luther, 1. teesi, 1517).

Lutherin vakava parannuskehotus on edelleen ajankohtainen. Ajassamme vallitsee voimakkaana ”antinomistinen” virtaus; **positiivinen evankeliumi** - joka vie massoittain ihmisiä helvetiin.

LUTHERIN PERSOONA

1) Rauhan ja sodan mies

Tämä Lutherin kaksoisominaisuus on totta kaikissakin Kristuksen seuraajissa.

”Ehkei kukaan muu ihminen”, Thomas Carlyle sanoo, ”jolla on niin nöyrä ja rauhallinen mielenlaatu, ole koskaan täyttänyt maailmaa sodalla ja taistelulla” (Olavi Kares, Luther, s.162).

”uskonpuhdistajalla oli ’lempeä ja hellä sydän, täynnä myötätuntoa ja rakkautta, niin kuin jokaisen urhoollisen miehen sydän on” (emt, s.167).

”suurin karheus ja sydämellisin rakkaus voivat asua samassa sydämessä” (99).

”Luther oli karhu, jolla oli karitsan sydän” (156).

2) Lähdeihminen

Lutherin valtavaa kirjallista tuotantoa ajatellen, tulee mieleen ”pulppuava lähde”. Luther ammensi aina raikasta vettä jumalallisesta lähteestä.

”Juhlan viimeisenä suurena päivänä Jeesus seiso i ja huusi sanoen: ‘Jos joku janoaa, tulkoon minun luokseni ja juokoon. Joka uskoo minuun **sillä tavalla kuin Raamattu sanoo**, hänen sisimmästään on juokseva elävän veden virtoja. Hän sanoi tämän Hengestä, jonka häneen uskovat tulivat saamaan. Henki ei ollut vielä tullut, koska Jeesus ei vielä ollut kirkastettu” (Joh.7:37-39; Saarnivaaran käänn.)

Tuo lähde avattiin Golgatalla, mutta varsinaisesti ihminen tulee elävän veden lähteeksi silloin, kun hän tulee uskoon. **Tämä tapahtui Lutherille ”tornikokemuksen” yhteydessä.**

3) Kokonaisratkaisujen mies

Luther ei tyytynyt mihinkään puolinaiseen. Hän karttoi kompromisseja. Raamattu oli hänen ohjenuoransa; siitä hän ei voinut tinkiä. **Perinteet eivät kahlinneet häntä; hän halusi lähteä ”puhtaalta pöydältä”**. Tässä Lutherin persoonan suuruus tuli esille; hän ei taaplannut toisten askelissa. Hän jakoi sitä, mitä hän omakohtaisesti suoraan taivaasta sai.

4) Vahva itsetunto

*”Vaikka Luther näin mitätöi omaa persoonansa, tiesi hän **toisaalta olevansa ase Jumalan kädessä**” (Lennart Pinomaa, Kuka Luther todella oli, s.35).*

*”Vaikka en olekaan profeetta, olen varma, että **Jumalan sana on minulla eikä heillä** (vastustajilla), **sillä minulla on Raamattu puolellani**” (Kares, Luther, s.148).*

*”Luther löysi uudelleen myös paavalilaisen itsetunnon, jossa ihminen on samalla kertaa kuin **särjetty saviastia, tomu ja tuhka sekä myös kaikkien kappalten herra, itsessään ei mitään, mutta Herrassa kaikki**” (s.149).*

”Moneen vuosisataan ei kukaan näet ole opettanut hyvistä teoista paremmin ja jumalisemmin kuin me nykyään opetamme” (Gal. kirj. sel., s.111).

*”minä olen varma ja Kristuksen Hengen kautta siinä vakaumuksessa, että **oppini kristillisestä vanhurskaudesta on tosi ja kiistämätön**”* (s.242).

5) Uusi arvostelukyky vanhurskauttamisessa

Ilman uskoa ollessaan ihmisen järki on pimentynyt:

”Soaistu on järkemme, synnin sumu sielun peittää” (Vvk. 196:2).

*”Me sitä vastoin, jotka uskomme Kristukseen ja joilla on hänen mielensä, **’arvostelemme kaikkea, mutta meitä itseämme ei kukaan kykene` todellisesti eikä Jumalan edessä ’arvostelemaan`** (1 Kor.2:15)”* (Gal. kirj. sel., s.643).

*”**Kristityt ovat kaikkien oppien arvostelijoita...he voivat suoralta kädeltä lausua sellaisen arvostelun, että turkkilainen koraanineen on tuomittu...Samoin he langettavat tuomion paavista**”* (emt. s.170).

*”Niin, me olimme silloin vajonneina niin kauhistavaan pimeään, ettemme kyenneet mitään asiaa oikein arvostelemaan. Mutta nyt, kun evankeliumin valo välkehtii, **alistamme kaikki elämäkutsumukset maailmassa varman ja erehtymättömän arvostelumme alaisiksi**”* (s.259).

6) Taistelujen mies

Monta taistelurintamaa

Luther joutui heiluttamaan peistä moneen suuntaa: **1. Perkele, maailma ja oma liha. 2. Henkivallat. 3. Katolinen kirkko. 4. Uudestikastajat. 5. Hurmahenget. 6. Omavanhurskaat. 7. Valheveljet. 8. Antinomistit.**

Tämän päivän teologiien tulisi uskon puolustamisessa (**apologia**) ottaa mallia Martti Lutherista. Uskon puolustamiseen liittyy olennaisena osana **sekä oikean opin esittäminen että väärän kumoaminen**. Aikamme kristillinen julistus ontuu pahoin näissä molemmissa. Kirkollisessa

kentässä rehottavat kaikenlaiset opit. Vastuu tästä on lähinnä teologien ja heitä kouluttavan teologisen tiedekunnan.

7) Sisäinen taistelu

Luther joutui moniin sisäisiin taisteluihin. Varsinaisesti hänet johti taistelujen tielle TORNIKOKEMUS ja OMATUNTO!

*”Lutherin koko jumaluusoppi nousi **Jumalan ja ihmisen äärettömän välimatkan tosiasista**” (Lennart Pinomaa, Kuka Luther todella oli, s.56).*

*”Tästä seuraa samalla **luopuminen laitoskirkon korostuksesta**. Lutherin mukaan ei se, että on katolisen kirkon jäsen, takaa mitään pelastuksen asiassa. Ratkaisevaa on se, **että kuuluu kristikuntaan ja ´on Kristuksessa`**” (emt. s.56).*

*”Kolmas laji ahdinkoa on Lutherin mukaan koettavana hänen omana aikanaan **kirkon ollessa suruton ja Henkeä vailla**. Taivaan tie tehdään helpoksi aneilla ja helppohintaisilla opeilla” (44).*

*”Mainittu toivottomuus uskonpuhdistuksen mahdollisuudesta oli ilmeisesti johtunut niistä kahdesta julkisesta keskustelusta, jotka hän oli käynyt kirkon virallisten teologien kanssa, **Cajetanuksen** kanssa v.1518 ja **Eckin** kanssa 1519. Näistä saatujen kokemusten vuoksi Luther ilmeisesti-kin päätteli, että **kirkko itse oli uudistusten pahin este**” (46).*

*”Lutherin valtavat sanat: **Oratio, meditatio, tentatio faciunt theologum: rukous, mietiskely ja ahdistus tekevät miehestä teologin**” (Franz Pieper, Dogmatiikka, s.59).*

8) Hengen jättiläinen

*”Aikoja sitten eläneistä ihmisistä ei kukaan liene jättänyt jälkeensä niin paljon tietoja itsestään kuin Martti Luther...**Luther kirjoitti itse noin 450 kirjaa**...Pintapuolisen arvion mukaan hänen tuotantaan on mainitussa suuressa laitoksessa noin seitsemänkymmentätuhatta sivua...Säilyneitä saarnoja on, kuten sanottu, noin kolmetuhatta ja hänen kirjoittamiaan kirjeitä noin kaksituhatta kuusisataa. Ylioppilaiden muistiin merkitsemien*

pöytäpuheiden määrä nousee yli kahdeksan tuhannen” (Lennart Pinomaa, Kuka Luther todella oli, ss.25-27).

”Ei kukaan ajatteleva ihminen voi katsella suurta Weimarin laitosta, jossa 103 nidettä kertoo yhden ainoana ihmisen henkisestä perinnöstä, yhtymättä erään Lutherin tutkijan lausumaan: ‘Hän oli suitseva tulivuori’ (emt. s.28).

9) Luther – muut teologit

Kun tutustuu kokonaisvaltaisesti Lutheriin, hänen mittasuhteensa muihin historian merkkihenkilöihin tulee esille. Hän on **”päätänsä pitempi” kaikkia muita**. Tästä johtuen Lutherin teosten tulisi edelleen kuulua jokaisen seurakunnan käsikirjastoon. Lisäksi niiden tulisi olla työntekijöiden jatku-van tutkimuksen kohteena.

Suurilla persoonilla on myös ”suuret varjot”. Vaikka Luther meni harhaan muutamissa teologisissakin lausunnoissa, siitä huolimatta hän on **teologina voittamaton**. Kukaan kirkkohistorian opettaja ei yllä lähellekään Lutherin tasoa; **Luther painii omassa sarjassaan!**

Tuskin löytyy ketään muuta henkilöä, jolla maailmanhistorian kulkuun Jeesuksen ja apostolien jälkeen olisi ollut suurempi vaikutus. **Lutherin jämerät opetukset peittyvät valitettavasti tämän päivän kirkollisessa kentässä kaikkien ekumeenisten harhaisten kukkien alle.**

”Kirjassa (Vähä katekismus) ei ole vähintäkään luterilaisen kirkon korostusta...Sen sanoma on osoitettu koko kristikunnalla ja se soveltuu kaikille kristityille” (Lennart Pinomaa, Kuka Luther todella oli, s.38).

Luther nimitti Galatalaiskirjeen selitystä ”parhaimmaksi kirjakseen”. Hän nimitti sitä ”omaksi kirjeekseen, jonka kanssa hän oli kihloissa, Katarina von Borakseen”.

”Minusta tuntuu miltei uskomattomalta, että tätä pyhän Paavalin galatalaisille lähettämää kirjettä julkisesti selittäessäni olen ollut niin monisanainen kuin tämä kirja osoittaa. Tunnen kuitenkin omikseni kaikki

ne ajatukset, jotka havaitsen tähän kirjaan veljien näin ahkerasti muistiin merkinneen” (emt.40).

10) Lutherin pääteos – Galatalaiskirjeen selitys

Ken haluaa päästä Lutherin ”sisälliseen tuntemiseen”, hänen on ehdottomasti tutustuttava tähän kirjaan. Siinä vanhurskauttamisoppi avautuu eteemme kristallinkirkkaana. Siinä pääsemme uskonpuhdistuksen tuoreille alkulähteille. Jos ei olisi muihin Lutherin kirjoihin tutustunutkaan, **pelkästään tämän kirjan pohjalta voi sanoa, kaiken oleellisen Lutherin teologiasta**. On myös huomioitava, että Lutherin teksti on siinä määrin vahvaa ruokaa, ettei kertalukeminen riitä, vaan Lutherin kirjoihin on palattava yhä uudelleen ja niitä opiskeltava. Seurakunnissa toivoisi Lutheriin tutustumisen lisääntyvän! Lutherilla olisi paljon annettavaa aikamme pimeälle lopunajalle. Monenlaiset harhaopit liikkuvat ajassamme. Toisaalta ajallemme on ominaista opillisuuden hylkääminen. Tähän liittyvä SENTIMENTAALISUUS on vallitsevana seurakuntatilaisuuksissa. Samoin raamattuaines on usein korvattu liturgisilla kuvioilla.

*”Kun vertaa Roomalaiskirjeen luennon esityksiä Galatalaiskirjeeseen v:lta 1531, huomaa kaksi tärkeätä eroa: edellisessä vallitseva odottavan nöyryyden sävy on jälkimmäisessä muuttunut riemukkaaksi ylistykseksi...Roomalaiskirjeen suurin viehätys on siinä, että **se on Paavalin löytämisen klassillinen asiakirja**” (Kares, Luther, ss.399,400).*

(nettikuva)

DAVID PAWSON

*John David Pawson oli englantilainen baptistisaarnaaja ja kirjailija. Hän kirjoitti yli neljäkymmentä kirjaa. Pawson oli erityisesti tunnettu laajalti julkaistusta opetussarjastaan ja siitä tehdystä pääteoksestaan **Raamattu avautuu**. Suomessa hänen saarjojaan on esitetty Taivas TV7:n kanavalla. [Wikipedia](#)*

Syntyi: 25. helmikuuta 1930, [Englanti, Yhdistynyt kuningaskunta](#)

Kuoli: 21. toukokuuta 2020

I ARVIOINTEJA:

1. *LUTHER* sanoi Galatalaiskirjeen olevan Raamatun paras kirja. Hän sanoi: ”Tämä on minun kirjeeni.” ”Olen naimisissa sen kanssa. Se on minun Katieni.” Lutherhan avioitui Katherine – nimisen nunnan kanssa. Nyt hän sanoo olevansa naimisissa tämän kirjeen kanssa.

2. *ERÄS TOINEN MIES* sanoi: ”Tämä epistola on kuin kivi purosta, jonka kanssa toisen Daavidin lailla Luther lähti kohtaamaan paavillista jättiläistä ja löi sitä otsaan.”

3. *JOHN BUNYAN* Kristityn vaellus – kirjan kirjoittaja sanoi: ”Pidän Lutherin kommentaaria Galatalaisista parhaana kirjana haavoittuneelle omalletunnolle kaikista näkemistäni kirjoista – Raamattua lukuun ottamatta.” Se oli John Bunyanin kunnianosoitus tälle vanhalle kirjalle.

4. *JOHN WESLEYLLE* tällä kirjalla oli myös tärkeä merkitys. ”Tätä lukiessaan hän tunsu sydämensä kummasti lämpenevän klo 8.45. 24.5.1738 Aldersgate Streetillä. Nyt siinä on Barkleyn pankki, mutta seinässä on kyltti, jossa kerrotaan, että siellä se tapahtui.

II VAIKUTUS HISTORIAAN

Galatalaiskirjeellä on ollut syvä vaikutus kristilliseen historiaan. Monet kristityt rakastavat tätä kirjettä – mutta eivät suinkaan kaikki. **Jotkut inhoavat sitä tosissaan.** Sitä on kutsuttu ”ristinnaulitsemiskirjeeksi” ja ”ohdakkeiseksi viidakoksi”. Sen jokaista lausetta on kuvattu räjähtäväksi ukkosen jyrähdykseksi.”

11) Hengen köyhyys

Autuaita ovat hengessä köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta”
(Matt.53:3; Saarnivaaran käänn.).

”Pyhän ihmisen elämä on enemmän Jumalalta ottamista kuin hänelle antamista, enemmän halajamista kuin omistamista, enemmän hurskaaksi

tulemista kuin hurskaana olemista... Sen tähden on sisällisen ihmisen oikea olemus **pyytämistä, halajamista, etsimistä**” (Kares, Luther, s.437).

”Jumalalle onkin **ominaista nöyriä korottaminen, nälkäisten ravitseminen, sokeiden valaiseminen, kurjien ja masentuneiden lohduttaminen, syntisten vanhurskauttaminen, kuolleiden eläväksi tekeminen, epätoivoisten ja kadotukseen tuomittujen autuuttaminen**” (Gal.kirj. sel., s. 378).

”Jumala on luvannut pelastuksen hengellisesti köyhille” (Kares, Luther, s.407).

”Juuri siinä armon rikkaus Lutherin mukaan näkyy, että se annetaan vain niille, jotka eivät itsessään ole yhtään mitään. Joka ei siis ole vielä tullut mitättömäksi, siitä ei Jumala voi myös mitään tehdä. Ihmiset tekevät jostakin jotakin, mutta se on aivan hyödytöntä. Sen tähden ei Jumala ota muita kuin hylätyitä, ei tee terveiksi muita kuin sairaita, näkeviksi muita kuin sokeita, eläviksi muita kuin kuolleita, vanhurskaiksi muita kuin syntisiä, viisaiksi muita kuin tyhmiä, lyhyesti, ei armahda muita kuin kurjia eikä anna armoa muille kuin niille, joilla ei ole armoa” (ss.434,435).

”Huomattava on, että **Luther näkee hengen köyhyydessä ja isoamisessa salatun pelastusvarmuuden, lujan ja horjumattoman uskalluksen**” (435).

”Me olemme kerjäläisiä. Se on totta” (kuoleva Luther, 175).

12) Suhde harhaoppeihin

”Kristillisen opin luonteeseen kuuluu se, että **sitä on pidettävä varmana ja että siitä on pidettävä kiinni**” (Tunnustuskirjat, s.16).

”Eniten Lutheria suretti se, **että hänen wittenbergiläiset virkaveljensä olivat välinpitämättömiä väärän opin suhteen**” (emt. s.31).

”Lankeemus opillisessa suhteessa ei ole inhimillistä, **vaan perkeleellistä**” (Gal. kirj. sel., s.580).

”Se, joka täydellä todella pitää oppiaan, uskoaan ja tunnustustaan totena, oikeana ja varmana, **ei voi jäädä yhteen sellaisten kanssa, jotka**

opettavat väärää oppia tai pitäytyvät siihen. Opettaja, joka harhoja opetettaessa vaikenee, mutta kuitenkin on olevinaan oikea opettaja, on julkista kiihkoilijaa pahempi; ulkokultaisemisellaan hän aiheuttaa vaikeampaa vahinkoa kuin vääräoppinen” (Tunnustuskirjat, s.31).

”Jumalattomista opettajista on luovuttava” (emt. s.135).

”Jokaisen on kavahdettava eikä pidettävä yhtä niiden kanssa, jotka tunnustavat väärää oppia” (553).

13) Kutsumustietoisuus

*”Kutsumustietoisuus Luther korosti sitä, että sananjulistajalla tulee olla selkeä kutsumustietoisuus. ”Pitäköön jokainen huolta siitä, että on varmaakin varmempi kutsumuksestaan ja opistaan, **jotta vähääkään epäilemättä ja pelkäämättä voi sanoa: ‘Vaikka me tahi enkeli taivaasta` jne”*** (Gal. kirj. sel., s.90).

*”Nykyaikaisilla ilmaisuilla voitaisiin sanoa, että maallisen hallinnon on pyrittävä johtamaan ihmisiä kansalaisyhteiskuntaan, toisin sanoen ymmärtämään ja toteuttamaan velvollisuutensa tässä ajallisuudessa. **Hengellinen hallinto taas pyrkii johtamaan ihmisiä uskoon, elävään kristillisyyteen ja taivaaseen”** (Lennart Pinomaa, Kuka Luther todella oli, s.62).*

14) Suhde vastustajiin

*”Hän sanoo kokeneensa, että kaikilla niillä, jotka taistelevat häntä vastaan on **pelokas sydän ja vaivaava omatunto**, koska he pelkäävät Raamattua tietäessään, kuinka tuntematon se heille on”* (Kares, Luther, s.97).

*”Mutta **perkeleelle ja hänen palvelijoilleen**, eksytysten ja lahkojen alkuunpanijoille meidän pitää apostolin esimerkin mukaisesti olla **kärsimättömiä, kopeita, karskeja ja leppymättömiä** sekä säälimättä paljastaa pilkattavaksi, kirotta ja tuomita heidän kavaluutensa”* (Gal. kirj. sel., s.63,64).

*”Jumalattomien taas en mitenkään toivo niitä (kirjoituksiani) hyväksyvän, vaan minä toivon niillä **ärsyttäväni heitä** ja heidän jumalaansa perkelettä”* (emt. s.10).

*”Omasta puolestani en pelkää hurmahenkistä, sillä en tunne ketään, joka voisi heittää vastaan sellaisia väitteitä, jotka uutuudellaan panisivat minut sekaisin, **sillä kaikki heidän väitteensä olen jo aikaisemmin kuullut saatanalta**, olenpa vielä pahempiakin kuullut, mutta Jumalan sanalla olen ne voittanut”* (Lennart Pinomaa, Kuka Luther todella oli, s.78).

15) Suhde maailmaan

”Evankeliumi kun on senlaatuinen oppi, että se jo luonnostaan ja lisäksi saatana ilkeyden tähden tuo mukanaan ristin” (Gal. kirj. sel., s.675).

*”Me taas, koska pyrimme olemaan mieleisiä Jumalalle emmekä ihmisille, **ärsytämme vastaamme perkeleellisen ja helvetillisen vihan** sekä saamme kärsiä maailman taholta herjausta ja pilkkasanoja, kuolemaa ja kaikkea onnettomuutta”* (emt. ss.81,82).

*”Mutta se, joka pyrkii olemaan mieliksi Jumalalle, **saa ihmiset sydäntyneiksi vihollisikseen**”* (82).

”niin kuin Kristuksen lihan ja veren koskettamaa ristinpuuta pidetään kallisarvoisena pyhainjäännöksenä, niin vielä enemmän ne ahdistukset, vihat ja vainot, joita kristitty maailman puolelta saa osakseen, ovat kalliita pyhainjäännöksiä, koska ne ovat kätkeytyt Herran rakastavaan sydämeen ja jumalalliseen tahtoon” (Olavi Kares, Luther, s.427).

*”Eihän maailmalla olekaan sitä armoa, että se kiittelisi hurskasten hyviä tekoja, puhumattakaan siitä, että se antaisi niistä korvausta; sillä se ei niitä huomaa, ja, jos huomaakin, **se ei arvostele niitä hyviksi teoiksi, vaan häijyimmiksi tihutöiksi**, ja ne, jotka sellaisia tekevät, se potkii pois maailmasta ihmiskunnan turmiollisimpana ruttona. Niinhän Kristuskin, maailman Vapahtaja, sai äärettömän suurista ja sanomattomista hyvistä teoistaan osakseen häpeällisimmän ristinkuoleman. Samoin tuli apostoleista, jotka toivat maailmalle armon ja iankaikkisen elämän*

sanan, 'kaiken maailman tunkio ja joka miehen hylky` (1. Kor.4:13)"
(Gal.kirj. sel., ss.401,402).

"Mistä syystä he siis niin katkerasti vihaavat meitä? Yksinomaisesti siitä syystä, että **he ovat kuulleet uusia opettajia**" (emt. s.491).

" Samoin nykyään **Lutherin nimi on maailman mielestä kaikkein vihattavin**: se joka minua kiittää, tekee suuremman synnin kuin kukaan epäjumalanpalvelija, rienaaja, valapatto, huorintekijä, aviorikkoja, murhaaja, varas" (502).

"Ken vain on syntynyt ja elää Kristuksessa ja kerskaa tästä syntymästään ja jumalallisesta perinnöstä, saa **vainoojukseen Ismaelin**" (533).

"Valeapostolit pilkkasivat Paavalialaisten kuullen tähän tapaan: Hän on äksypäinen ja riidankipeä mies: pikkuseikan tähden menee rikkomaan seurakunnissa vallitsevan yksimielisyyden, ja **vain siitä syystä, että yksin on olevinaan viisas, yksin tahtoo arvonantoa osakseen** - . Näin väärin Paavalialaisten syyttäen tekivät hänet monen silmissä vihatuksi" (584).

"Julistuksellaanhan he (kristityt) yksinkertaisesti vain hankkivat itselleen maailman vihat ja vainot sekä herättivät pahennusta" (592).

"Jos siis evankeliumia julistetaan täydessä rauhassa, **on se aivan varmana merkinä siitä, että se ei ole evankeliumia**" (592).

"Kaikki oli ennen evankeliumin esiintuloa niin leppoisan rauhallista, mutta nyt, kun sitä on julistettu, kaikki menee mullin mallin...hurskaat saavat maailmassa pitää hyvänään sen kunnianimen, että ovat kapinallisia, rauhanrikkokkia ja lukemattomien onnettomuuksien aiheuttajia...**Älköön tunnustautuko kristityksi se, joka ei halua kärsiä vainoa Ismaelin puolelta**" (533,534).

"Paavalilainen sanonta: 'maailma on minulle ristiinnaulittu', toisin sanoen, päätelen maailman kadotukseen tuomitukseksi; 'ja minä maailmalle', toisin sanoen, maailma vuorostaan päättelee minut kadotukseen tuomitukseksi. **Me siis ristiinnaulitsemme ja kadotukseen tuomitsemme toinen toisemme**: minä kiroan perkeleen myrkkynä

maailman koko vanhurskauden ja opin; maailma vuorostaan kiroaa minun oppini ja tekoni, päättelee minut ruttoisaksi mieheksi, vääraoppiseksi, kapinalliseksi” (693,694).

*”Hurskaat taas puolestaan sanovat maailmaa – niin, ‘maailma` ei Pyhässä Raamatussa merkitse vain julkijumalattomia rikollisia, **vaan niitäkin, jotka ovat hyvin vilpittömiä, hyvin viisaita ja hyvin pyhiä – perkeleen lapsiksi, jotka tarkkaan seuraa isänsä askeleita”** (694,695).*

*Näin sanomalla Paavali siis todistaa **Pyhän Hengen antamalla pohjattomalla vihalla vihaavansa maailmaa, ja maailma puolestaan pohjattomalla pahan hengen antamalla vihalla vihaavan häntä; on kuin hän sanoisi: Ei mitenkään voi olla mitään sovinnollista suhdetta minun ja maailman välillä”** (695).*

*”Vainoaahan ja surmaahan meitä maailma, vihaavathan meitä **valeveljet** mitä kiivaimmin, kauhistaahan meitä kamalasti sydämässämme saatana tulinuolineen **vain sen vuoksi, että opetamme Kristuksen olevan vanhurskaudemme ja elämämme”** (703).*

(nettikuva)

MARTTI LUTHER

10.11.1483 – 18.2.1546

(nettikuva)

ERASMUS ROTTERDAMILAINEN

27.10.1466 – 12.7.1536

*Monessa asiassa Lutherin ja Erasmusuksen ajatukset kävivät samaan suuntaan...Kumpikin antoi Raamatulle suuren arvon. Ja erikoisesti oli heillä yhteistä se, että he olivat hyvin monissa uudistusvaatimuksissa samalla kannalla. Silti on sanottava, että **Erasmusuksen vaikutus Lutheriin on ollut verraten vähäinen...***

*Persoonallisuuksina Erasmus Rotterdamilainen ja Martti Luther olivat melkein pä toistensa vastakohtia. Ulkonaisesti Erasmus ja Luther olivat kyllä kulkeneet jossakin määrin samoja teitä. Erasmusuksenkaan lapsuus ja nuoruus ei ollut onnellista ja sopusointuista. **Hän oli erään luostariin määrätyn miehen avioton poika, mistä johtui, että hän oli kasvanut luostarissa.** Ja aikansa siellä oltuaan hän taipui tekemään luostarilupaukset. Ne tulivat hänelle kuitenkin painostavaksi taakaksi ja synkensivät hänen nuoruudenaikansa, jopa koko hänen elämänsä. **Eräiden suosijainsa avulla hän sittemmin onnistui vapautumaan luostarin kahleista.** Siellä vietetty aika jätti kuitenkin lähtemättömät jäljet hänen sieluunsa. Mutta vaikka sekä Erasmusukselle että Lutherille juuri luostari muodostui siksi vallankumouksen kouluksi, josta he lähtivät luomaan uutta aikaa, niin jo heidän murtautumisensa pois tuosta heitä molempia painostavasta vankeudesta osoitti heidän luonteittensa eroavaisuuden. Voisi sanoa, että **Erasmus oli kuin pieni laululintu, joka vapauden ikävässään pääsi pujahtamaan häkkinsä raosta, kun taas Luther oli kuin häkkiin pantu kotkanpoika, joka voimiensa kasvaessa tunsu vankilansa yhä ahtaammaksi, kunnes lopulta väkevällä voimallaan murskasi koko ahdistavan häkkinsä ja nousi rajuiin siiveniskuun kohti korkeutta...***

Erasmus helposti, kuin leikkien ikään kuin levitti jumaluusopilliset ongelmat toisten nähtäväksi ja selvästi ja havainnollisesti osoitti, miten ne voi saada ratkaistuksi.

*Hän (Luther) oli taistelija ja mies sormenpäitä myöten...Siinä oli enemmän sydäntä mukana kuin viileällä Erasmusuksella. Friedell on sanonut sattuvasti, että **Erasmus ja hänen hengenheimolaisensa ainoastaan opettivat reformia, kun taas Luther eli sen.** Juuri siinä, että Luther täytti*

kuohuvalla verellään teorit, oli hänen verraton omaperäisyytensä. Erasmus oli pääasiassa terävä ja rohkea ajattelija. ”Luther oli suuri ihminen ja Erasmus oli vain suuri pää”...

Erasmus käsitteli kristillisiä opinkysymyksiä aivan kuin leikiten hienoinen ironinen hymy huulillaan, niin Lutherilla näytti niistä samoista asioista riippuvan sekä elämä että kuolema.

(Olavi Kares, Luther, ss,451-453).

KORVAUSTEOLOGIAA

Vanhurskauttamisoppi kuuluu luterilaisuuteen selkeästi; se on jopa sen keskeisin elementti. **Kaikkien kristillisten piirien taivastiestä sitä ei kuitenkaan löydy.** Nämä ohittavat sen taitavasti; puhumme KORVAUSTEOLOGIASTA. Vanhurskauttamisoppiin kuuluu olennaisena osana LAIN JULISTUS. Siellä, missä se hylätään, torjutaan myös vanhurskauttaminen.

1) ANTINOMISTIT

Tähän ryhmään kuuluvat yleensä **vapaat seurakunnat**. Taivastielle pääseminen tapahtuu tavallisesti ilman lakia (kepulikostilla); vanhurskauttamisoppi ”torpedoitaan”. **Lain julistus korvataan:**

1. Ratkaisun tekemisellä. 2. Käden nostolla. 3. Jeesuksen vastaan ottamisella. 4. Uskoon tulemisella. 5. Jumalan läsnäololla. 6. Siunaamisella. 7. Yleisuskonnollisuudella. Tässä leirissä vallitsee opillinen epämääräisyys. Yleensä ei vedetä opillisia rajoja. Riittää, kunhan olet ”jollain tavoin tullut uskoon”; millä tavoin, se on toisarvoinen kysymys. Opillinen orientoituminen ei ole tavallista.

2) PARANNUSSAARNA KORVATAAN

”ja että parannusta syntien anteeksisaamiseksi on saarnattava hänen nimessänsä kaikille kansoille, alkaen Jerusalemissa” (Luuk.24:47).

Jeesuksen tarkoitus oli, että maailma muutetaan ”evankelioimalla”. Aikamme pyrkii maailman muuttamiseen toista tietä. Pyritään parantamaan maailmaa ilman parannussaarnausta.

(nettikuva)

LASSE MARJOKORPI

3) SAKRAMENTEILLA

Tämä näkemys on aina Lutherin ajoista lähtien ollut piilevänä kansankirkossa. Se on nauttinut kirkon johdon suosiota; usein sitä on pidetty jopa kirkon virallisena (ainoana oikeana) oppina. Tähän näkemykseen ei kuulu "lain julistus" – eikä myöskään erillinen vanhurskauttamisoppi. Tämä oppi "torpedoitaan"! Vanhurskauttaminen "ympätään" (silloin, kun se on pakko) kasteeseen (ex opere operato). Siihen niputetaan Kristuksen seurakuntaan ottaminen, vanhurskauttaminen ja uudestisyntyminen.

"On tietenkin itsessään myönteistä, että kirkko reagoi yhteiskunnan muutoksiin. Mutta jos se hylkää profeetallisen kutsumuksensa ja jää vain alituisesti tilanteen vanhurskauttajaksi, se ei enää toimita tehtäväänsä, vaan on langennut massojen myötäjuoksijaksi ja joukkojen uskonnolliseksi pyhittäjäksi" (Marjokorpi, Kirkon kuoleman sairaus", s.40).

(nettikuva)

URHO MUROMA
10.5.1890 – 25.6.1966

*"Niin, koko Suomen kansa on uudestisyntynyt Pyhästä Hengestä, joitakin harvoja poikkeuksia lukuunottamatta ...**Saatanallispaa valhetta ei enää yksikään ihminen voi keksiä**. Ja tätä valhetta julistetaan nykyään julkisesti sadoista saarnatuoleista. Kansaa pimitetään. Suruttomia nukutetaan väärään turvallisuuteen. **Helvettiä sillä opilla kansoitetaan**. Tämä valhe kasteessa tapahtuvasta uudestisyntymisestä on **vaarallisimpia valheita kaikkien hengellisten valheiden joukossa**, sillä se on suurin omantunnon herätyksen este, ja vahvin väärän rauhan tuki. Kyllä meidänkin maassamme julistetaan niin paljon omia-tuntoja turruttavaa evankeliumia, että on toisinaan kuin suruun pakahtuisi."*

Urho Muroma (Herää Valvomaan! 1/1937) / Valoa ristiltä 11-12/1997.

4) KIRKKO-OPIN KORVAUS

PATMOS – SÄÄTIÖ on tunnettu korvausmenetelmistään. Tähän toimintaan on liittynyt **PUTININ STRATEGIAA**; tiettyjä kyseenalaisia ja

laittomia ALUEVALTAUKSIA. PATMOS – nimen kaappaaminen ei ole tuottanut välittömästi harmia kellekään. Lähinnä siinä on Patmoksen osalta tapahtunut ”omaan jalkaan ampuminen”. Ottamalla PATMOS – nimen, on tapahtunut ”itsepaljastus”; Patmos on paljastanut, että sen perustus on NÄYISSÄ JA ILMESTYKSISSÄ? Tätä perustaa eivät kaikki Suomen uskovat kuitenkaan arvosta kovin korkealle; **he pitäytyvät SANAAAN!** Näyt ja ilmestykset eivät merkitse ”taivastakuita”!
Raamatulliset kristityt kammoksuvat ja inhoavat näkyjen ja ilmestysten hurmahenkistä meininkiä.

”heidän kunnianaan on heidän häpeänsä” (Fil.3:19).

”Älköön teiltä riistäkö voittopalkintoanne kukaan, **joka on mieltynyt nöyryyteen ja enkelien palvelemiseen ja pöyhkeilee näyistään ja on lihallisen mielensä turhaan paisuttama** eikä pitäydy häneen, joka on pää ja josta koko ruumis, nivelten ja jänteiden avulla koossa pysyen, kasvaa Jumalan antamaa kasvua” (Kol.2:18,19).

”Minä olen kuullut, mitä sanovat nuo profeetat, jotka **ennustavat minun nimessäni valhetta sanoen:** 'Minä olen nähnyt unta, olen nähnyt unta'. Kuinka kauan? Mitä on mielessä noilla profeetoilla, jotka ennustavat valhetta, ennustavat **oman sydämensä petosta?** Aikovatko he unillaan, joita he kertovat toinen toisellensa, saattaa minun kansani unhottamaan minun nimeni, niin kuin heidän isänsä ovat unhottaneet minun nimeni Baalin tähden? **Se profeetta, jolla on uni, kertokoon unensa; mutta se, jolla on minun sanani, puhukoon minun sanani uskollisesti. Mitä tekevät oljet jyvien seassa? sanoo Herra**” (Jer.23:25-28).

”Mutta Herra sanoi minulle: "Valhetta ennustavat profeetat minun nimessäni; minä en ole lähettänyt heitä, en käskenyt heitä enkä puhunut heille. Valhenäkyjä, turhia ennustuksia ja **oman sydämensä petosta he ennustavat teille**” (Jer.14:14).

Toinen merkittävämpi ”kaappaus” on tapahtunut siinä, että Patmos on ominut itselleen EKKLESIA – nimen ja – aseman. Tällöin on toteutunut Raamatun ennustus:

”Mutta Johannes Kastajan päivistä tähän asti hyökätään taivasten valtakuntaa vastaan, ja hyökkääjät tempaavat sen itselleen”

(Matt.11:12).

Raamatullinen EKKLESIA käsittää maailmanlaajuisen Kristuksen seurakunnan. Patmos on eräs ”lahkoyhteisö”; se ei ole EKKLESIA! Tässä on kyseessä ihmisten selkeä harhautus ja - ”rosvomeininki”.

EPÄPYHÄ ALLIANSSI

Täten ANTINOMISTIT JA SAKRAMENTALISTIT lyövät kättä toisillensa.

Nämä molemmat menevät taivaaseen ilman lain julistusta ja ilman vanhurskauttamista! – Nämä menevät ”muualta” ohi Jeesus-oven:

”Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka ei mene ovesta lammastarhaan, vaan nousee sinne muualta, se on varas ja ryöväri” (Joh.10:1).

LUTHERIN HYLKÄÄMINEN – PALUU ROOMAAN

1. LITURGINEN JUMALANPALVELUS

Loistokas liturginen jumalanpalvelus ei ole suinkaan Lutherin perintöä! Se merkitsee uskottomuutta Lutherille ja - paluuta Roomaan!

”Hän (Luther) pelkäsi ahtaita kaavoja ja pyrki siihen, että välttämättömässä reformaatiotyössä säilyisi terveellinen vapaus. Hänelle oli todella henki pääasia ja muodot sivuasiasia. Hän ymmärsi, että uusi henki luo vähitellen uudet muodot ilman, että tarvitsee ahdistavaa pakkoa käyttää. Hän ei koskaan pitänyt kaavamaisista jumalanpalvelusmenoista. Ja on hyvin merkittävää, että mitä vanhemmaksi hän tuli, sitä enemmän hän niitä pelkäsi. Hän näki vaaran, että seuraava sukupolvi ehkä alkaisi enemmän kiivailla kirkonmenojen kuin lihan kuolettamisen puolesta” (Olavi Kares, Luther, 151, 152).

”Luther luotti liikaakin siihen, että evankeliumin henki vähitellen sisäisestä pakosta muuttaa muodot. Kun v.1525 Wittenbergissä otettiin käytäntöön Lutherin ”Saksalainen messu”, niin jumalanpalvelusjärjestys sen mukaan liittyi pääkohdissaan vanhoihin tapoihin. Edelleen säilytettiin katolinen tapa kohottaa siunatut ehtoollisaineet kansan edessä Kristuksen kuoleman muistoksi. Samoin säilytettiin mm. kynttilät ja messupuku. Edellinen tapa todella vähitellen hävisi, mutta messupuvut olivat niin hyvää ainetta, että ne ovat eräiden luterilaisten kirkkojen piirissä nyt (1944) jo kestäneet yli neljäsataa vuotta ja näyttävät omaavan Fenix – linnun taidon uudistua tuhkasta entistä ehommiksi. Mitähän Luther olisi arvellut, jos hän olisi sielunsa silmillä nähnyt, että uskonpuhdistuksen luoman kirkon papit vielä 1900 – luvulla pitävät tiukasti kiinni vanhasta muodosta ja esiintyvät messupuvuissaan jonkinlaisina kuriositeetteina muinaisilta ajoilta” (153,154).

”Luther uskoi, että kirkolliset olot järjestyisivät itsestään, kunhan vain julistus oli oikeaa ja kun seurakunnissa suoritettaisiin tarkastuksia” (Lennart Pinomaa, Kuka Luther todella oli, s.37).

2. LAHKOKIRKKO – PORTTOKIRKKO – EKKLESIAN HYLKÄÄMINEN

”Minä pyydän, että ihmiset olisivat minun nimeni suhteen vaiti eivätkä nimittäisi itseään luterilaisiksi, vaan kristityiksi. Mikä on Luther? Ei tämä oppi minusta ole, eikä minua ole ristiinnaulittu kenenkään edestä. Paavali ei voinut sietää, että kristityt nimittivät itseään hänen tai Pietarin mukaan. Kuinka sitten minä, vaivainen, haiseva matosäkki voisin antaa Kristuksen lasten nimittää itseään minun kurjan nimeni mukaan? Ei niin rakkaat ystävät, vaan **hävittäkäämme juuria myöten puoluenimet ja ottakaamme kristityn nimi hänen mukaansa, jolta oppimmekin on!** Minä en ole enkä tahdo olla kenenkään mestari. Yksin Kristus on meidän Mestariimme.”

- **Martti Luther**; Ole turvallisin mielin – kokoelmassaan.

3. EKUMENIA – MAAILMANKIRKKO

”Ei, hyvä ystävä, älä tarjoskele minulle rauhaa ja yksimielisyyttä silloin, kun meiltä samalla häviää Jumalan sana, sillä siten olisi iankaikkinen elämä ja kaikki kadotettu. Tässä ei käy päinsä väistyminen tai kenenkään ihmisen mieliksi myönnytysten tekeminen. Sanan edestä on sen sijaan kaikkien väistyttävä, olkoonpa hän ystävä tai vihamies, sillä sitä ei ole annettu ulkonaisen maailmallisen yksimielisyyden ja rauhan tähden, vaan iankaikkisen elämän tähden. Sanan ja opin on synnyttävä kristillinen yksimielisyys ja yhteys. Jos se on yhtäläinen ja sama, seuraa varmaan kaikki muukin; ellei ole, ei tuloksena kuitenkaan ole mitään yksimielisyyttä. Älä siis tule minulle puhumaan rakkaudesta tai ystävydestä, jos sanasta tai uskosta tingitään...Kyllähän me mielellämme säilytämme ulkonaisen rauhan...mutta opin ja kristillisen yhteyden asiassa emme tahdo olla heidän kanssaan missään tekemisissä emmekä pitää heitä veljinä, vaan vihollisina, koska he tietoisesti pysyvät erheessään, ja me tahdomme taistella heitä vastaan hengellisessä kamppailussa. Perkeleellinen ja petollinen on se esitys ja vaatimus..., että yksimielisyyden tähden olisi väistyttävä jonkin verran ja hyväksyttävä jokin harha. Sillä tavalla perkele tahtoo vieroittaa meidät sanasta”
(Luther, 21. s. Kolm.j.ep.s., WA. 34, II, 387).

a!

(nettikuva)

(nettikuva)

Kun kristinusko tuli Rooman valtionuskonnoksi 300 – luvulla eräs keskeisiä kysymyksiä oli kuinka saada taivastakuut koko sekalaiselle seurakunnalle. Saatana tarjosi paaville ”konsulttiapua”: otetaan käyttöön automatio:

uudestisyntytetään kaikki kasteessa!. – HYLÄTTIIN TOTUUS JA LÄHDETTIIN VALHEEN TIELLE! On järkyttävää, että kaikkien viimeaikaisten media-paljastusten jälkeen, joissa Rooman kirkko on todettu ”konkurssikypsäksi”, vielä löytyy tuon järjettömän ex opere operato – opin kannattajia. ”Rooman tyttäret” eivät ole luopuneet paavin palvomisesta. TOTUUDEN RAKKAUS ei ole saanut sijaa! **SYVYYDEN SILKIT OVAT LUJAA TEKOA!**

POSITIIVINEN EVANKELIUMI

”Sillä he ovat niskoitteleva kansa, ovat vilpillisiä lapsia, lapsia, jotka **eivät tahdo kuulla Herran lakia**, jotka sanovat näkijöille: ”Älkää nähkö”, ja ennustajille: ”**Älkää ennustako meille tosia, puhukaa meille mieluisia, ennustakaa silmänlumeita**” (Jes.30:9,10).

”He hokevat minun halveksijoilleni: 'Herra on sen sanonut: Teillä on oleva rauha!' Ja **kaikille, jotka vaeltavat sydämensä paatumuksessa, he sanovat: 'Ei teitä kohtaa onnettomuus'**” (Jer.23:17).

”Koska he, koska he vievät minun kansani harhaan, sanoen: 'rauha!', vaikka ei rauhaa ole, ja katso, koska he, **kun kansa rakentaa seinän, valkaisevat sen kalkilla**” (Hes.13:10).

”Jos tulisi mies, joka tuulta tavoittelisi ja petollisuudessaan valehtelisi: ”Minä saarnaan sinulle viinistä ja väkijuomasta”, **siinä olisi saarnaaja tälle kansalle**” (Miika 2:11).

”Sillä aika tulee, jolloin he eivät kärsi tervettä oppia, vaan omien himojensa mukaan **korvasyyhyysä haalivat itselleen opettajia** ja kääntävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät taruihin” (2. Tim.4:3,4).

”Aikamme uskosta käytävää keskustelua sävyttää usein jonkinlainen ”hyvän” monopolisoiminen kristinuskolle. Päättelään, että jokainen ihminen, joka tuo esiin jotakin positiivista, joka tekee jotakin hyvää ja on vilpitön käsityksissään, olisi kastettuna ilman muuta kristitty” (Marjokorpi, emt. ss.30,31).

Positiivinen evankeliumi yhdistää kaikkia kääntymättömiä suomalaisia!

VAARALLISET VIRUKSET

Patmos – yhteisössä positiiviseen evankeliumiin liittyy pari vaarallista virusta: **1. KROSSAAMINEN SANAN PÄÄLLE**. Tästä jo UKKO-PAAVO varoitti aikoinaan vakavasti. **2.SENTIMENTAALISUUS**. Tämä on nimenomaan naisleirin ongelma.

”Kun Herramme ja Mestariimme Jeesus Kristus sanoo: Tehkää parannus jne., niin hän tahtoo, että uskovaisen koko elämä on oleva parannusta” (Luther, 1. teesi, 1517).

(nettikuva)

MARTTI LUTHER

10.11.1483 – 18.2.1546

1. JUMALA OMPI LINNAMME JA VAHVA TURVA AIVAN, ON MIEKKAMME JA KILPEMME AJALLA VAARAN, VAIVAN SE VANHA VAINOOJA, KAVALA, KAUHEA, ON KIIVAS KIUKKUINEN JA JULMA, HIRMUINEN. VAIN HERRA HÄNET VOITTA.

2. ON TURHA OMA VOIMAMME, VÄÄRYYDEN VALTAA VASTAAN. ME TURMAN VALLAT VOITAMME HERRASSA AINOASTAAN. HÄN, KRISTUS, KUNINGAS, ON VOITONRUHTINAS, LYÖ JOUKOT HELVETIN, NE TALLAA JALKOIHIIN, JA VOITON MEILLE SAATTA.

3. MAAILMA VAIKK` OIS TÄYNNÄNSÄ, PIMEYDEN ENKELEITÄ, PÄÄLLEMME SYÖSTEN PÄÄNÄNSÄ, HE EIVÄT VOITA MEITÄ. NE RAIVOTKOHOT VAAN, JA SYÖSKÖÖT KIUKKUAAN, NE SAANEHET JO ON HERRALTA TUOMION. YKS SANA HEIDÄT KAATAA.

4. SE SANA SEISOO VAHVANA, HE EI VOI SITÄ KESTÄÄ. KUN KANSSAMME ON JUMALA, KEN MEILTÄ VOITON ESTÄÄ. JOS VEIS HE HENKEMME, OSAMME, ONNEMME, NE HEIDÄN OLKOHON, VAAN MEIDÄN IÄT ON, JUMALAN VALTAKUNTA.